

še ime i rekoše: "Naomi se rodio sin." I dadoše mu ime Obed. On je otac Jišaja, oca Davidova. (18) A ovo su naraštaji Perecovi: Percu se rodio Hecron, (19) a Hecronu se rodio Ram, a Ramu

Aminadab, (20) a Aminadabu se rodio Nahšon, a Nahšonu Salmon, (21) a Salmonu se rodio Boaz, a Boazu Obed, (22) a Obedu se rodio Jišaja, a Jišaji David.

PRVA KNJIGA SAMUELOVA

Prva i Druga knjiga Samuelova prvotno su činile jedno djelo koje pripovijeda o početku monarhije i o kraljevanju prve dvojice kraljeva – Šaula i Davida. U grčkom prijevodu hebrejske Biblije (Septuaginta) djelo je razdvojeno u dva dijela ili dvije zasebne knjige.

Prva knjiga Samuelova dijeli se na tri osnovne cjeline zasnovane na predstavljanju tri glavna lika: Samuela (poglavlja 1–7), Šaula (8–15) i Davida (16–31). Samuel je prijelazni lik, jer je bio posljednji sudac i prorok koji najavljuje Šaula, a potom najavljuje njegovo odbacivanje od Gospoda i navještava dolazak Davida na njegovo mjesto.

Prva i Druga knjiga Samuelova predstavljaju književno remek-djelo, ali obje knjige također sadrže jedan tip izvorne povijesti. Premda je sadržaj obiju knjiga pisan stotinama godina nakon događaja koje opisuju, čini se da one ipak u sebi sadrže i stariju izvornu građu. U toj povijesti posebno se naglašava i pojašnjava dugotrajnost davidovske dinastije. Teološki govoreći, to je nagrada za Davidovu vjernost i poslušnost Bogu. David se također motri kao model za ponovnu uspostavu monarhije nakon sužanjstva.

Elkana i njegove žene

1 Bješe neki čovjek iz Ramatajim-Cofima, iz brda Efrajimovih, a ime mu bješe Elkana, sin Jerohama, sina Elihua, sina Tohua, sina Cufova, Efrajimovac. (2) On je imao dvije žene: jednoj bješe ime Hana a drugoj Penina; i Penina je imala djece, a Hana djece ne imadaše.

(3) I taj bi čovjek svake godine uzlazio iz svoga grada da se klanja i prinosi žrtvu Jahvi nad vojskama u Šilohu. A dva sina Elijeva, Hofni i Pinhas, bijahu tamo svećenici Jahvi. (4) Kad bi došao dan da Elkana prinese žrtvu, on bi davao dijelove svojoj ženi Penini i svim njezinim sinovima i kćerima, (5) a Hani bi dvostruki dio davao, jer je Hanu volio, ali njoj Jahve utrobu bješe zatvorio. (6) Suparnica njezina jetko bi je izazivala da je razljuti, jer Jahve njoj bješe utrobu zatvorio. (7) To se dešavalo iz godine u godinu; kad god bi ona uzlazila u kuću Jahvinu, ova bi je izazivala; zato bi ona plakala i ne bi jela. (8) Onda joj muž njezin Elkana reče: "Hana, zašto plačeš i zašto ne jedeš, i zašto ti je srce tužno? Nisam li ti ja bolji od deset sinova?"

(9) Onda Hana, nakon što su jeli i pili u Šilohu, ustade i stupi pred Jahvu.¹ Svećenik Eli bijaše sjedio na stolici uz dovratnik hrama Jahvinog. (10) Ogorčena u duši, ona se pomoli Jahvi i gorko zaplaka. (11) Zavjetova se i reče: "O Jahve nad vojskama, ako ti samo pogledaš na muku sluškinje svoje i sjetiš se mene, i ne zaboraviš sluškinju svoju, nego sluškinji svojoj muško dijete dadeš, onda ću ja njega sve dane života njegova Jahvi podariti, i nikad mu britva preko glave neće prijeći²."

(12) I desi se, dok se ona i dalje molila pred Jahvom, da je Eli zagledao njezina usta. (13) A Hana – ona je srcem govorila, samo su joj se usne micale, a glas joj se nije čuo. Zato Eli pomisli da je pijana. (14) Tad joj Eli reče: "Dokle ćeš se opijati? Skloni svoje vino od sebe!"

(15) Ali Hana uzvrat: "Ne, gospodaru moj, ja sam žena žalosnica; nisam pila ni vina ni opojna pića,

¹ Riječi "i stupi pred Jahvu" nema u hebrejskim rukopisima; ima ih samo u grčkim.

² U drevnom Israilu znak da je neko potpuno posvećen Bogu bio je to što mu nije skraćivana kosa.

nego sam dušu svoju pred Jahvu izlila. (16) Ne drži sluškinju svoju nedostojnom ženom, jer sam ja sve dosad o svojoj velikoj brizi i svojoj nevolji zborila.” (17) Tad Eli odgovori i reče: “Pođi u miru, i neka ti Bog Israilov usliša molbu koju si mu uputila.” (18) Ona reče: “Neka sluškinja tvoja stekne blagonaklonost u očima tvojim.” Tako ta žena ode putem svojim; jela je i lice joj više ne bješe tužno.

Rođenje Samuelovo

(19) Potom oni ustadoše rano ujutro i padoše ničice pred Jahvu te se opet vratiše kući svojoj u Ramu. I Elkana pozna ženu svoju Hanu, a Jahve se sjeti nje. (20) I desi se u pravo vrijeme da Hana, nakon što zanese, rodi sina; i ona mu nadjenu ime Samuel, govoreći: “Jer sam ga tražila od Jahve.”³

(21) Onda taj čovjek – Elkana – uzide sa svim svojim ukućanima da prinese Jahvi godišnju žrtvu i da ispuni zavjet svoj. (22) Ali Hana gore ne ode jer reče mužu svom: “Ja neću gore ći sve dok se dijete od sise ne odbije; tad ću ga donijeti da iziđe pred Jahvu i tamo zauvijek ostane.”

(23) Muž njezin Elkana reče joj: “Uradi ono što ti se najboljim čini. Ostani dok ga ne odbiješ od sise; samo neka Jahve potvrdi riječ svoju.” Tako je žena ostala i dojila sina svoga sve dok ga nije od sise odbila.

(24) A kad ga je odbila od sise, povede ga gore sa sobom, uzevši trogodišnjeg junca i jednu efu⁴ brašna i mijeh vina, te ga dovede, iako dijete bijaše mlado, u kuću Jahvinu u Šiloh. (25) Potom zaklaše junca i dovedoše dječaka Eliju. (26) Ona reče: “O gospodaru! Tako ti života tvoga, gospodaru moj, ja sam ona žena koja je stajala ovdje kraj tebe moleći se Jahvi. (27) Za ovog sam dječaka ja molila, pa mi je Jahve uslišio molbu koju sam mu uputila. (28) Zato sam ga Jahvi i posvetila; dok je god živ, on je Jahvi posvećen.” I on tamo ničice pred Jahvom pade.

Hanina pjesma zahvalnica

2 Onda se Hana pomoli i reče: “Moje srce kliče u Jahvi; u Jahvi raste snaga moja; usta moja smjelo protiv dušmana mojih zборе, jer se radujem spasenju tvome.

³ Ime *Samuel* na hebrejskom zvuči kao *Bog je čuo*.

⁴ Jedna efa – oko 22 litra.

(2) Nema niko svet kao Jahve; zbilja nema nikog osim tebe, niti ima stijene poput Boga našega.

(3) Ne hvališite se više tako ponosito, neka vam iz usta ne izlazi gordost; jer Jahve je Bog znanja, i on djela vaga.

(4) Slomljeni su lukovi moćnih, a nemoćni se snagom opasuju.

(5) Koji siti bjehu u najam za hljeb daju, a koji bjehu gladni prestadoše gladovati. Čak i nerotkinja rađa sedmero, a koja mnogo djece imade – sahne.

(6) Jahve usmrćuje i oživljava; on spušta u Šeol i podiže.

(7) Jahve daje neimaštinu i bogatstvo; on ponižava, on i uzdiže.

(8) On siromahe iz prašine diže, on nevoljnike iz gomile pepela uzdiže da ih s plemićima posadi i da im dadne da počasno mjesto naslijede; jer stupovi su zemlje Jahvini, i on je na njih svijet postavio.

(9) On čuva noge bogobojaznih svojih, a opaki su ušutkani u mraku; jer snagom čovjek prevladati neće.

(10) Koji se protive Jahvi smrskani će biti; na njih će Svevišnji s neba zagrmjeti: Jahve će međama zemlje suditi, i on će dati snagu kralju svome, i ojačat će pomazanika svoga.”

(11) Potom Elkana ode domu svome u Ramu. A dječak je služio Jahvi pred svećenikom Elijem.

Griješ sinova Elijevih

(12) A sinovi Elijevi bijahu nedostojni ljudi; oni nisu poznavali Jahvu. (13) ni prava svećenikâ prema narodu. Kad bi ko prinosiso žrtvu, sluga svećenikov došao bi s trorogom viljuškom u ruci dok se meso kuhalo. (14) Onda bi je on zabo u tavu ili kotlić ili kazan ili lonac; sve što bi se viljuškom izvadilo svećenik bi sebi uzeo. Tako su u Šilohu činili svim Israilcima koji su tamo dolazili. (15) Isto tako, prije nego što bi spalili salo, sluga svećenikov došao bi i rekao čovjeku koji bi prinosiso žrtvu: “Daj svećeniku mesa da ispeče, jer on neće uzeti od tebe skuhanu meso, samo sirovo.”

(16) Ako bi mu čovjek rekao: “Oni zacijelo najprije moraju spaliti salo, pa onda uzmi koliko ti drago”,

onda bi on odgovorio: "Ne, nego ga sad daj; a ako nećeš, ja ću ga silom uzeti." (17) Tako grijeh mladića pred Jahvom bijaše uistinu velik, jer ljudi prezirahu žrtvu Jahvinu.

Dijete Samuel pred Jahvom

(18) Samuel je služio pred Jahvom kao dječak koji je nosio lanenu tuniku, (19) a njegova majka šila bi mu mali ogrtač i donosila bi mu ga svake godine kad bi dolazila sa svojim mužem da prinese godišnju žrtvu. (20) Onda bi Eli blagoslovio Elkanu i ženu njegovu i rekao bi: "Neka ti Jahve da potomstvo od ove žene namjesto onog što ga je ona posvetila Jahvi." I oni bi odlazili svojoj kući.

(21) Jahve pohodi Hanu, i ona zanese i rodi tri sina i dvije kćeri. A dječak Samuel rastao je pred Jahvom.

Eli kori sinove svoje

(22) Eli bijaše veoma star; i on ću za sve što su sinovi njegovi činili svem Israilu, i kako su lijegali sa ženama što su služile na ulazu u čador sastanka.

(23) On im reče: "Zašto činite takve stvari, ružne stvari koje čujem od sveg ovog naroda? (24) Nemojte, sinovi moji, jer riječi koje čujem da ih Jahvin narod širi nisu dobre. (25) Ako jedan čovjek zgriješi prema drugome, Bog će posredovati za nj; ali ako čovjek zgriješi prema Jahvi, ko se može za nj zauzeti?" Ali oni ne htjedoše poslušati glas oca svoga, jer je Jahve njih želio smaknuti.

(26) A dječak je Samuel stasao i zadobijao blagonaklonost i kod Jahve i kod ljudi.

Kazna se primiče

(27) Onda jedan čovjek Božiji dođe Eliju pa mu reče: "Ovako veli Jahve: 'Nisam li se ja uistinu objavio kući oca tvoga kad oni bijahu u Egiptu, robovi u kući faraonovoj?' (28) Nisam li ih ja odabrao od svih plemena Israilovih da budu svećenici moji, da se uspinju do žrtvenika moga, da tamjan pale, da tuniku preda mnom nose; i nisam li ja dao kući oca tvoga sve vatrene žrtve sinova Israilovih?' (29) Zašto gazite žrtvu moju i prinos moj što sam ih ja zapovjedio za obitavalište svoje i cijenite sinove svoje više nego mene, gojeći se najboljim od svake žrtve naroda moga Israila?"

(30) Zato Jahve, Bog Israilov, očituje: 'Ja sam uistinu rekao da će kuća tvoja i kuća oca tvoga hoditi

preda mnom zauvijek'; ali sada Jahve očituje: 'Daleko to od mene bilo – jer one koji mene poštuju ja ću poštovati, a oni koji me preziru poniženi će biti. (31) Gle, dolaze dani kad ću ja slomiti snagu tvoju i snagu doma oca tvoga, pa u kući tvojoj neće biti starca. (32) Ti ćeš vidjeti nevolju obitavališta moga i pored sveg dobra što ga ja činim Israilu, i neće biti starca u kući tvojoj do vijeka. (33) Ipak, ja neću odsjeći svakog čovjeka tvog od žrtvenika moga, tako da ti se oči gase i da ti duša tuguje; i sve potomstvo kuće tvoje od ljudskoga će mača poginuti. (34) Znak će ti biti ono što će zadesiti dvojicu sinova tvojih Hofnija i Pinhasa: obojica će istoga dana umrijeti. (35) Ali ja ću sebi podići vjerna svećenika koji će raditi po onome što je u srcu mome i duši mojoj; i ja ću mu trajnu kuću sagraditi, a on će hoditi pred mojim pomazanikom uvijek. (36) Svako ko ostane u kući tvojoj doći će i pokloniti mu se za srebrenjak ili koru hljeba i reći će: Molim te uzmi me u jednu od svećeničkih službi, da imam komad hljeba da pojedem.'"

Božiji poziv Samuelu

3 A dječak Samuel služio je Jahvi pred Elijem. Riječ Jahvina rijetko se javljaše u danima tim, ukazanja bijahu rijetka.

(2) Desi se u to vrijeme, dok je Eli ležao na svome mjestu – vid mu je već bio počeo slabiti, te nije dobro vidio – (3) a svjetiljka Božija još se ne bješe ugasila, i dok je Samuel ležao u hramu Jahvinom, gdje je bio kovčeg Božiji, (4) da Jahve zovnu Samuela, a on reče: "Evo me." (5) Onda on otrča Eliju i reče: "Evo me; zvao si me."

Ali on odgovori: "Nisam te zvao; idi leži." Tako on ode i leže.

(6) Tad Jahve iznova zovnu: "Samuele!", te Samuel ustade pa ode Eliju i reče: "Evo me; zvao si me."

Ali on odgovori: "Nisam te zvao, sine moj; idi leži."

(7) A Samuel još nije znao za Jahvu niti mu je riječ Jahvina bila objavljena. (8) Tako Jahve opet zovnu Samuela, i treći put, te on ustade pa ode Eliju i reče: "Evo me; zvao si me."

Tad Eli shvati da je Jahve zvao dječaka. (9) Zato Eli reče Samuelu: "Idi i leži, pa ako te on zovne, ti kaži: Govori, Jahve, jer sluga tvoj sluša." Tako Samuel ode i leže na svoje mjesto.

(10) Onda Jahve dođe i stade te zovnu kao i prije: "Samuele! Samuele!"

A Samuel reče: "Govori, jer sluga tvoj sluša."

(11) Jahve reče Samuelu: "Gle, ja ću učiniti nešto u Israilu zbog čega će svakome ko to čuje oba uha zazujati. (12) Tog dana ja ću izvršiti nad Elijem sve što sam rekao o kući njegovoj, od početka do kraja. (13) Jer ja sam njemu rekao da ću suditi kući njegovoj dovijeka zbog nepravde za koju je on znao, jer su mu sinovi na Boga hulili, a on ih nije ukorio. (14) Zato sam se ja zakleo kući Elijevoj da nepravda Elijeve kuće nikada neće biti okajana žrtvom niti prinosom."

(15) Tako je Samuel ležao do jutra. Onda je otvorio vrata kuće Jahvine. Ali Samuel se bojao kazati Eliju za ukazanje. (16) Onda Eli zovnu Samuela i reče: "Samuele, sine moj."

A on odgovori: "Evo me."

(17) "Kakva to bješe riječ", upita Eli, "što ti je on kaza? Molim te ne sakrivaj je od mene. Bog te žestoko kaznio, i još žešće, ako sakriješ od mene išta od svega što ti je on rekao." (18) Zato mu Samuel reče sve, i ništa ne sakri od njega. A on reče: "To je Jahve; neka čini što mu se dobrim učini."

(19) Tako je Samuel rastao, a Jahve je s njim bio, i nije dao da nijedna od njegovih riječi propadne. (20) Sav Israil od Dana pa sve do Beer-Šebe uznao je da je Samuel potvrđen prorokom Jahvinim. (21) I Jahve se i dalje ukazivao u Šilohu, jer se u Šilohu Jahve objavljivao Samuelu po riječi Jahvinoj.

4 Tako je riječ Samuelova došla svem Israilu.

Filistinci otimaju kovčeg savezni

I Israil iziđe da se s Filistincima ogleda u boju, te se utabori pokraj Ebenezero, dok su Filistinci taborovali u Afeku. (2) Filistinci se postrojše u bojni red da se sukobe s Israilom. Kad se boj rasplamsa, Israil bi potučen pred Filistincima, koji pobiše oko četiri hiljade ljudi na bojnome polju. (3) Kad narod dođe u tabor, rekoše starješine Israilove: "Zašto nas Jahve danas potuče pred Filistincima? Dajte da donesemo iz Šiloha kovčeg saveza Jahvina, da on dođe među nas i izbavi nas iz ruku dušmana naših." (4) Zato narod posla ljude u Šiloh, te oni odonud donesoše kovčeg saveza Jahve nad vojskama, koji sjedi nad kerubinima; i dva sina Elijeva Hofni i Pinhas bijahu tamo kod kovčega saveza Božijeg.

(5) Kad kovčeg saveza Jahvina dođe u tabor, sav Israil na sav glas povika da je zemlja odjekivala. (6) Kad Filistinci začuše viku, zapitaše se: "Kakva je ovo velika vika u taboru Hebreja?" Tada oni

shvatiše da je kovčeg Jahvin došao u tabor. (7) Filistinci se prestrašise i zavikaše: "Bog je došao u tabor. Teško nama!", rekoše, "jer se ništa slično ovome ranije nije desilo. (8) Teško nama! Ko će nas izbaviti iz ruku ovih moćnih bogova? Ovo su bogovi koji su udarili po Egipćanima svakojakim pošastima u pustinji. (9) Budite hrabri i budite muškarci, o Filistinci, da ne postanete robovi Hebrejima, kao što su oni bili robovi vama; zato muškarci budite i borite se!"

(10) Tako se Filistinci dadoše u bitku, i Israil bi potučen, te svaki čovjek pobježe u čador svoj; i pokolj bješe uistinu velik jer od Israila trideset hiljada pješaka pade. (11) I kovčeg Božiji bješe otet; a dva sina Elijeva Hofni i Pinhas poginuše.

(12) A jedan Benjaminovac otrča iz bojnog reda te istoga dana dođe u Šiloh razderanih haljina i prašnjave glave. (13) Kad on dođe, gle, Eli sjedaše na stolici pokraj puta, željno izgledajući, jer mu je srce strepjelo za kovčeg Božiji. Tako taj čovjek dođe da to dojavu gradu, i nastade vika u svemu gradu. (14) Kad Eli začu viku, upita: "Kakvo je ovo komešanje bučno?"

Tad onaj čovjek žurno dođe i ispriča sve Eliju. (15) A Eliju bješe devedeset i osam godina, i oči mu bijahu tako slabe da nije vidio. (16) Čovjek reče Eliju: "Dolazim iz bojnoga reda; ja sam danas uistinu pobjegao iz bojnoga reda."

A on upita: "Šta se desilo, sine moj?"

(17) Tad glasnik odgovori: "Israil je pobjegao pred Filistincima, i velik se pokolj u narodu dogodio, i tvoja dva sina Hofni i Pinhas poginuše, i kovčeg je Božiji otet." (18) Kad on spomenu kovčeg Božiji, Eli pade sa stolice unatrag pokraj puta te slomi vrat i umrije, jer bijaše čovjek star i težak. Tako je on sudio Israilu četrdeset godina.

(19) A njegova snaha, žena Pinhasova, bijaše trudna i pred porodom; i kad ču vijest da je kovčeg Božiji otet i da su joj svekar i muž umrli, ona kleknu i rodi jer je obuzeše trudovi. (20) Dok je umirala, rekoše joj žene koje su kraj nje stajale: "Ne boj se jer si ti sina rodila." Ali ona ne uzvratiti se obazre. (21) I nadjenu dječaku ime Ikabod, govoreći: "Slava je napustila Israil"⁵, zbog otetog kovčega Božijeg i zbog svekra njezinog i muža njezinog. (22) Ona reče: "Slava je napustila Israil jer je otet kovčeg Božiji."

⁵ Ikabod na hebrejskom znači *nema slave*.

Otimanjem kovčega Filistinci izazivaju Boga

5 Filistinci uzeše kovčeg Božiji pa ga odnesoše iz Ebenezero u Ašdod. (2) Onda Filistinci uzeše kovčeg Božiji i odnesoše ga u hram Dagonov pa ga postaviše pokraj Dagona. (3) Kad stanovnici Ašdoda poraniše sutradan ujutro, gle, Dagon bijaše licem na tlo pao pred kovčeg Jahvin. I oni uzeše Dagona te ga opet postaviše na njegovo mjesto. (4) Ali kad poraniše sljedeće jutro, gle, Dagon bijaše licem na tlo pao pred kovčeg Jahvin, a glava Dagonova i obje ruke njegove bijahu odsječene na pragu; samo je Dagonov trup ostao. (5) Zato ni svećenici Dagonovi a ni svi oni koji ulaze u hram Dagonov ne staju na prag Dagonov u Ašdodu do dana današnjega. (6) Ruka Jahvina pritisnu stanovnike Ašdoda, i on ih uništi i udari po njima oteklinama, i po Ašdodu i po područjima njegovim.⁶ (7) Kad ljudi u Ašdodu vidješe šta se zbiva, rekoše: "Kovčeg Boga Israilova ne smije u nas ostati jer je ruka njegova žestoko pritisla nas i boga našeg Dagona." (8) Zato oni poslaše ljude i sabraše sve gospodare filistinske pa ih zapitaše: "Šta ćemo s kovčegom Boga Israilova?" A oni odgovoriše: "Neka se kovčeg Boga Israilova prenese u Gat." I oni preneseše kovčeg Boga Israilova. (9) Ali kad ga preneseše, ruka Jahvina okrenu se protiv toga grada i zavlada silna strava; on udari po ljudima u gradu, i po mladima i po starima, tako da po njima izbiše otekline. (10) Zato oni poslaše kovčeg Božiji u Ekron.

A kad kovčeg Božiji stiže u Ekron, Ekronjani povikaše: "Donijeli su mi kovčeg Boga Israilova da pobije mene i narod moj!" (11) Oni poslaše ljude te sabraše sve gospodare filistinske i rekoše: "Pošaljite nazad kovčeg Boga Israilova; neka se on vrati na svoje mjesto, da ne pobije mene i narod moj." Jer u gradu bijaše zavladao smrtna strava; ruka Božija bijaše tamo teško pritisnula. (12) Ljudi koji ne umriješ bijahu pogodeni oteklinama, i vapaj grada do neba se dizao.

Kovčeg vraćen Israilcima

6 Kovčeg Jahvin bijaše u zemlji Filistinaca sedam mjeseci. (2) Tad Filistinci pozvaše svećenike i vračeve te rekoše: "Šta ćemo s kovčegom

Jahvinim? Kažite nam kako da ga pošaljemo na mjesto njegovo."

(3) Oni odgovoriše: "Ako budete htjeli vratiti kovčeg Boga Israilova, ne šaljte ga prazna, nego mu vi svakako žrtvu naknadnicu pošaljite. Tad ćete se izliječiti i znat ćete zašto se njegova ruka nije sklonila sa vas."

(4) Onda oni upitaše: "Kakvu ćemo mu žrtvu naknadnicu poslati?"

A ovi odgovoriše: "Pet zlatnih oteklina i pet zlatnih stahora, prema broju gospodara filistinskih, jer je ista pošast bila na svima vama i vašim gospodarima. (5) Zato načinite uzorke svojih oteklina i uzorke svojih stahora, koji pustoše zemlju, i dajte slavu Bogu Israilovu; možda će on povući ruku svoju s vas, bogova vaših i zemlje vaše. (6) Zašto onda dopuštate da vam srca tvrdokorna budu kao što su Egipćani i faraon dopustili da im srca tvrdokorna postanu? Kad se on oštro na njih okrenuo, nisu li oni dopustili narodu da ide, pa su oni otišli? (7) I zato, uzmite i spremite nova kola i dvije krave telkinje koje nikad nisu pod jarmom bile; i upregnite krave u kola, a telad njihovu odvedite u štalu, daleko od njih. (8) Uzmite kovčeg Jahvin pa ga postavite na kola; i metnite stvari od zlata koje mu vraćate kao žrtvu naknadnicu u kutiju kraj njega. Onda ga pošaljite na put da ide. (9) Gledajte, ako krene gore putem ka svome kraju, prema Bet-Šemešu, onda nam je on učinio ovo veliko zlo. Ali ako ne krene tuda, onda ćemo znati da nas nije njegova ruka udarila; to se desilo slučajno."

(10) Onda ljudi učiniše tako, te uzeše dvije krave telkinje pa ih upregnuše u kola, a telad njihovu zatvoriše u štali. (11) Oni staviše kovčeg Jahvin na kola, i kutiju sa zlatnim stahorima i uzorcima svojih oteklina. (12) I krave krenuše putem pravo prema Bet-Šemešu; one krenuše glavnom cestom, ričući usput, i ne skrenuše ni desno ni lijevo. A gospodari filistinski išli su za njima do granice Bet-Šemeša.

(13) A narod u Bet-Šemešu žeo je svoju pšenicu u dolini, te podiže oči svoje i vidje kovčeg i bješe mu drago što ga vidi. (14) Kola dođoše na polje Ješue iz Bet-Šemeša i stadoše tamo gdje bijaše jedan veliki kamen. I oni iscijepaše drvo od kola te prinesoše Jahvi krave za žrtvu paljenicu. (15) Levijevci spustiše kovčeg Jahvin i kutiju što bijaše uz njega, u kojoj bijahu stvari od zlata, te ih metnuše na onaj veliki kamen; i ljudi iz Bet-Šemeša prinesoše Jahvi

⁶ U grčkim i latinskim rukopisima ovdje se dodaje: "On na njih stahore navede i oni su vršljali po brodovima njihovim. Onda stahori dođoše gore u zemlju njihovu i smrtni strah obuze grad."

toga dana žrtve paljenice i žrtve klanice. (16) Kad to vidješe peterica gospodara filistinskih, vratit će se istoga dana u Ekron.

(17) Ovo su zlatne otekline što su ih Filistinci poslali za žrtvu naknadnicu Jahvi: jedna za Ašdod, jedna za Gazu, jedna za Aškelon, jedna za Gat, jedna za Ekron; (18) i zlatni stahori, prema broju svih gradova filistinskih što su pripadali peterici gospodara, i od utvrđenih gradova i od sela. Veliki kamen na koji oni postaviše kovčeg Jahvin stoji i dan-danas kao svjedok na polju Ješue iz Bet-Šemeša.

(19) Kad su vidjeli kovčeg Jahvin, sinovi Jekonijini nisu se radovali sa stanovnicima Bet-Šemeša.⁷ Zato je Jahve od naroda pobio sedamdeset ljudi, a narod je žalio jer Jahve bješe velikim pokoljem po narodu udario. (20) Ljudi u Bet-Šemešu rekoše: "Ko je kadar stati pred Jahvu, ovog Boga svetog? I kome će on od nas otići gore?" (21) Zato oni po glasnicima poručit će stanovnicima Kirjat-Jearima: "Filistinci su vratili kovčeg Jahvin; siđite i odnesite ga gore sebi!"

7 Zato ljudi iz Kirjat-Jearima dođoše te uzeše kovčeg Jahvin pa ga unesoše u Abinadabovu kuću na brdu i posvetiše njegova sina Eleazara da čuva kovčeg Jahvin. (2) Od dana kad kovčeg ostade u Kirjat-Jearimu mnogo vremena prođe – dvadeset godina; i sva je kuća Israilova žalila za Jahvom.

Izbavljenje od Filistinaca

(3) Onda Samuel progovori svoj kući Israilovoj i reče: "Ako se vraćate Jahvi svim srcem svojim, uklonite iz sredine svoje tuđe bogove i Aštoretu i upravite srca svoja Jahvi i služite jedino njemu; a on će vas izbaviti iz filistinskih ruku." (4) Tako sinovi Israilovi ukloniše baale i Aštoretu te služahu samo Jahvi.

(5) Potom Samuel reče: "Okupite sav Israil u Micpu, a ja ću se Jahvi moliti za vas."

(6) Oni se okupiše u Micpi: crpili su vodu pa je prolijevali pred Jahvom i postili toga dana i tamo rekli: "Zgriješili smo prema Jahvi." I Samuel bijaše vođa sinovima Israilovim u Micpi.

(7) A kad Filistinci čuše da su se sinovi Israilovi okupili u Micpi, filistinski gospodari krenuše gore na Israil. A kad to sinovi Israilovi čuše, obuze ih strah od Filistinaca. (8) Tad sinovi Israilovi rekoše

Samuelu: "Ne prestaj vapiti za nas Bogu našem Jahvi da nas spasi iz ruke Filistinaca." (9) Samuel uze jedno janje dojenče pa ga prinese Jahvi za potpunu žrtvu paljenicu; i Samuel zavapi Jahvi za Israila, a Jahve mu se odazva. (10) Dok je Samuel prinosit žrtvu paljenicu, Filistinci se primicahu da navale na Israila. Ali Jahve silno zagrmi toga dana na Filistinca i zbuni ih, tako da oni bijahu potučeni pred Israilom. (11) Israilci iziđoše iz Micpe i proganjahu Filistinca ubijajući ih sve do ispod Bet-Kara.

(12) Onda Samuel uze jedan kamen pa ga postavi između Micpe i Šena te ga nazva Ebenezer⁸, govoreći: "Dovde nam je Jahve pomogao." (13) Tako Filistinci bijahu potčinjeni i oni više ne dođoše unutar međa Israilovih. I ruka Jahvina bijaše protiv Filistinaca za sveg vijeka Samuelova. (14) Gradovi što ih Filistinci oteše od Israila bijahu vraćeni Israilu, od Ekrona čak do Gata; i Israil oslobodi svoje područje iz ruke Filistinaca. I bješe mir između Israila i Amorejaca.

(15) A Samuel je sudio Israilu sve dane života svog. (16) On bi svake godine obilazio Betel i Gilgal i Micpu, i sudio je Israilu u svim tim mjestima. (17) Onda se vraćao u Ramu, jer mu je tamo kuća bila, i tamo je sudio Israilu; i tamo je on Jahvi žrtvenik podigao.

Israil traži kralja

8 Desi se, kad Samuel ostari, da on postavi sinove svoje sucima Israilu. (2) Njegovom prvjenču bilo je ime Joel, a njegovom drugom sinu Abija; oni su sudili u Beer-Šebi. (3) Ali sinovi njegovi nisu hodili putem njegovim, nego skrenuše s puta za zaradom nepoštenom, i mito uzimahu i pravdu izvrtahu.

(4) Zato se sve starješine Israilove okupiše te dođoše Samuelu u Ramu; (5) i oni mu rekoše: "Gle, ti si ostario, a sinovi tvoji ne hode putem tvojim. Postavi nam onda kralja da nad nama vlada, kao u svih naroda." (6) Ali Samuelu se ne dopade to što rekoše oni: "Daj nam kralja da nad nama vlada." Zato se Samuel pomoli Jahvi.

(7) Jahve reče Samuelu: "Slušaj glas naroda u svemu što ti kaže, jer on nije odbacio tebe, nego je odbacio mene da im kralj budem. (8) Sve ono isto što su oni činili od dana kad sam ih ja izveo iz Egipta pa do dana današnjega – napuštajući mene

⁷ Tako stoji u grčkim rukopisima, a u hebrejskim stoji: "I on je pobio neke od ljudi u Bet-Šemešu jer oni bijahu zavirili u kovčeg Jahvin."

⁸ Ebenezer znači kamen pomoći.

i služeći drugim bogovima – to oni čine i tebi. (9) Zato ti poslušaj glas njihov, ali ih svečano opomeni i kaži im kako će kralj koji nad njima bude vladao postupati.”

(10) Tako Samuel kaza sve riječi Jahvine narodu koji je od njega tražio kralja. (11) On reče: “Ovako će postupati kralj koji bude nad vama vladao: on će uzimati vaše sinove i postavljati u svoja bojna kola i među konjanike svoje da mu služe, pa će oni trčati pred njegovim kolima bojnim. (12) On će sebi postavljati zapovjednike hiljada i pedesetina, i da mu oru i žanju ljetinu i da mu prave oružje bojno i opremu za njegova kola bojna. (13) Uzimat će i kćeri vaše da pripravljaју mirise, da kuhaju i peku. (14) Uzimat će najbolja polja vaša i vinograde vaše i maslinike vaše pa će ih slugama svojim davati. (15) Uzimat će desetinu od žita vašeg i od vinograda vaših pa će je časniciма svojim i slugama svojim davati. (16) Uzimat će i sluge vaše i sluškinje vaše i najbolje volove⁹ vaše i magarce vaše pa će ih u poslu svome koristiti. (17) Uzimat će desetinu od sitne stoke vaše, a vi ćete mu sami sluge postati. (18) Onda ćete vi toga dana zavapiti zbog kralja svoga što ga budete sebi izabrali, ali Jahve vam se toga dana neće odazvati.”

(19) Ali narod ne htjede poslušati glas Samuelov, već reče: “Ne! Neka bude kralj nad nama, (20) da i mi budemo kao svi narodi, da nad nama kralj naš vlada i da pred nama izlazi i bojeve naše vodi.”

(21) A kad ču sve riječi naroda, Samuel ih ponovi pred Jahvom. (22) Jahve reče Samuelu: “Poslušaj glas njihov i kralja im postavi.”

Zato Samuel reče narodu israilskom: “Neka svako ide u svoj grad.”

Šaulova potraga za magaricama

9 Bijaše jedan Benjaminovac kojemu bješe ime Kiš, sin Abiela, sina Cerora, sina Bekorata, sina Afijahova, sina nekoga Benjaminovca, čovjek moćan. (2) On je imao sina kojemu bješe ime Šaul – izvrstan i lijep – i nije bilo ljepše osobe od njega među sinovima Israilovim; bio je za glavu viši od svakoga u narodu.

(3) Jednom se izgubiše magarice Kišu, ocu Šaulovu. Zato Kiš reče sinu svome Šaulu: “Uzmi sad jednog slugu pa ustani i idi da tražiš magarice.”

(4) Šaul prođe kroz brda Efrajimova i prođe kroz

zemlju Šališinu, ali oni ih ne nađoše. Onda prođe kroz zemlju Šaalimovu, ali ih ne bi. Onda prođe kroz zemlju Benjaminovu, ali ih ne nađoše.

(5) Kad stigoše u zemlju cufovsku, Šaul reče slugi svome koji bijaše s njim: “Hajde da se vratimo, inače će otac moj zaboraviti magarice pa će se zabrinuti za nas.”

(6) Sluga mu odgovori: “Gle, u ovom je gradu čovjek Božiji, i taj je čovjek cijenjen; sve što on kaže zacijelo se obistini. Hajdemo sad tamo, možda nam on može štogod kazati o putu na koji smo se zaputili.”

(7) Tad Šaul reče slugi svome: “Ali, evo, ako pođemo, šta ćemo ponijeti čovjeku tom? Jer nestalo je hljeba u vreći našoj i nemamo dara da ga ponese-mo čovjeku Božijem. Šta imamo?”

(8) Sluga opet odgovori Šaulu i reče: “Gle, ja imam u ruci četvrtinu šekela¹⁰ srebra; dat ću je čovjeku Božijem pa će nam on kazati put naš.” – (9) Nekoć je bilo u Israilu: kad bi čovjek išao da se raspita kod Boga, rekao bi: “Daj da idemo vidovnjaku”, jer onoga kojeg sada zovu prorokom prije su zvali vidovnjakom. – (10) Tada Šaul reče slugi svom: “Dobro kažeš; hajdemo.” Tako oni otiđoše u grad gdje je bio čovjek Božiji.

(11) Dok su se penjali uz strminu prema gradu, sretoše neke djevojke koje su izlazile da naliju vode pa im upitaše: “Je li ovdje vidovnjak?”

(12) One im odgovoriše i rekoše: “Jeste; on je tu pred vama. A sad požurite, on je danas došao u grad jer narod danas ima žrtvu na uzvisini. (13) Čim uđete u grad, naći ćete ga prije nego što se popne na uzvisinu da jede, jer narod neće jesti dok on ne dođe, zato što on mora blagosloviti žrtvu; poslije će oni koji su pozvani jesti. Zato idite gore jer ćete ga odmah naći.”

(14) Tako se oni popeše u grad. Dok su ulazili u grad, gle, Samuel je izlazio prema njima htijući se popeti na uzvisinu.

Božiji izbor kralja

(15) A dan prije Šaulova dolaska, Jahve bijaše Samuelu objavio ovo: (16) “Sutra oko ovih doba ja ću ti poslati čovjeka iz zemlje Benjaminove pa ćeš ga ti pomazati da bude poglavar narodu mome Israilu; on će izbaviti narod moj iz ruke filistinske. Ja sam se obazreo na narod svoj, jer je vapaj njihov do mene dopro.”

⁹ Ovako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskim namjesto volove stoji *mladiće*.

¹⁰ Oko tri grama.

(17) Kad Samuel vidje Šaula, Jahve mu reče: "Evo čovjeka o kojem sam ti govorio! Ovaj će vladati nad narodom mojim."

(18) Tad Šaul pristupi Samuelu na kapiji pa reče: "Molim te kaži mi gdje je kuća vidovnjakova."

(19) Samuel odgovori Šaulu i reče: "Ja sam taj vidovnjak. Hajde gore preda mnom na uzvisinu, jer ćeš ti danas sa mnom jesti; a ujutro ću te pustiti da ideš i reći ću ti na srcu leži. (20) A magarice tvoje što su se izgubile prije tri dana – ne brini za njih jer su one nađene. A za koga je sve što je poželjno u Israilu? Zar nije za te i za svu kuću oca tvoga?"

(21) Šaul odgovori: "Nisam li ja Benjaminovac, od najmanjeg plemena Israilova, i nije li moj rod najmanji od svih rodova plemena Benjaminova? Zašto mi onda tako govoriš?"

(22) Onda Samuel uze Šaula i njegovog slugu pa ih uvede u odaju i dade im mjesto na čelu onih koji bijahu pozvani, a bješe ih oko trideset. (23) Samuel reče kuharu: "Donesi dio koji sam ti dao, za koji sam ti rekao: Stavi ga nastranu." (24) Tad kuhar uze but s onim što bješe na njemu pa ga stavi pred Šaula. A Samuel reče: "Evo onoga što je čuvano! Stavi ga preda se i jedi; to je čuvano za te do vremena određenog, jer sam ja rekao da sam pozvao ljude." Tako je Šaul toga dana jeo sa Samuelom.

(25) Kada siđoše s uzvisine u grad, Samuel je sa Šaulom govorio na krovu.¹¹ (26) I oni poraniše te u zoru Samuel zovnu Šaula na krovu i reče: "Ustaj da te otpustim." Tako Šaul ustade te obojica, on i Samuel, iziđoše napolje. (27) Dok su silazili ka dnu grada, Samuel reče Šaulu: "Reci slugi da ide pred nama i da pođe dalje, a ti sad stani da ti objavim riječ Božiju."

Šaul među prorocima

10 Onda Samuel uze bocu ulja, izli je Šaulu na glavu, poljubi ga i reče: "Nije li tebe Jahve pomazao za vladara nad svojom baštinom?¹² (2) Kad danas odeš od mene, naći ćeš dva čovjeka blizu Rahelinog groba na zemlji Benjaminovoj u Celcahu; i oni će ti reći: 'Našle su se magarice koje

si išao tražiti. I gle, tvoj se otac prestao brinuti za magarice, a brine se za vas i govori: Šta da činim za sina svog?' (3) Tad ćeš ti poći dalje odande i doći ćeš do hrasta taborskoga, i tamo će ti doći ususret tri čovjeka koja će se penjati Bogu u Betel: jedan će nositi tri jareta, drugi će nositi tri hljeba, a treći će nositi mješinu vina; (4) i oni će te pozdraviti pa će ti dati dva hljeba, koje ćeš ti iz ruke njihove primiti. (5) Poslije ćeš ti doći na Gibeat-Elohim¹³, gdje je posada filistinska; i čim tamo u grad dođeš, ti ćeš sresti skupinu proroka koji će silaziti s uzvisine, s harfom, defom, frulom i lirom pred sobom, a oni će u proročki zanos padati. (6) Tad će se Duh Jahvin snažno spustiti na te, pa ćeš ti u proročki zanos padati s njima i drugi čovjek postati. (7) Kad ti ovi znakovi dođu, čini ono što zgoda ustraži, jer je Bog s tobom. (8) I siđi preda mnom u Gilgal; i gle, ja ću sići k tebi da prinesem žrtve paljenice i žrtve sudioništva. Čekaj sedam dana dok ti ja ne dođem i dok ti ne pokažem šta ćeš činiti."

(9) Onda se desi, kad on okrenu leđa da ode od Samuela, da mu Bog srce promijeni; i ispuniše se svi oni znakovi toga dana. (10) Kad odande stigoše na Gibeu, gle, dođe mu ususret skupina proroka; i Duh se Božiji snažno spusti na nj, tako da on stade u proročki zanos padati među njima. (11) I desi se, kad svi koji su ga otprije znali vidješe da on sada s prorocima proriče, da ljudi počеше jedni drugima govoriti: "Šta se zbilo sa sinom Kiševim? Je li i Šaul među prorocima?"

(12) Neki tamošnji čovjek reče: "A ko je otac njihov?" Tako je nastala mudra izreka: "Je li i Šaul među prorocima?" (13) Kad je prestao u proročki zanos padati, pope se na uzvisinu.

(14) A Šaulov amidža upita njega i slugu njegova: "Kamo ste išli?"

A on reče: "Da tražimo magarice. Kad smo vidjeli da se neće naći, otišli smo Samuelu."

(15) Šaulov amidža reče: "Molim te kaži mi šta vam je Samuel rekao."

(16) Tad Šaul odgovori amidži svome: "On nam je pouzdano rekao da su magarice nađene." Ali on mu ništa ne reče o kraljevanju koje Samuel bješe spomenuo.

Šaul javno biva izabran za kralja

(17) Poslije toga Samuel sazva narod Jahvi u Micpu; (18) i on reče sinovima Israilovim: "Ovako veli

¹¹ U grčkim rukopisima još stoji: "I oni prostriješe Šaulu postelju na krovu i on leže da spava." Naravno, riječ je o ravnome krovu, kakav je u to doba i u tom podneblju bio uobičajen.

¹² Tako je u hebrejskom tekstu, a u grčkim rukopisima stoji: "Nije li tebe Jahve pomazao za poglavara nad Israilom, svojim narodom? Ti ćeš vladati nad Jahvinim narodom, i izbavit ćeš ga iz ruku njegovih neprijatelja unaokolo. I evo ti znaka da te Jahve pomaza za poglavara nad baštinom svojom."

¹³ Tj. Brdo Božije.

Jahve, Bog Israilov: 'Ja sam izveo Israila iz Egipta, i ja sam vas izbavio iz ruke egipćanske i iz ruke svih kraljevstava koja su vas tlačila.' (19) A vi ste danas odbacili Boga svoga, koji vas izbavlja iz svih nesreća vaših i muka vaših; i rekli ste: 'Ne, nego postavi kralja nad nama!' Zato sada iziđite pred Jahvu po plemenima svojim i po rodovima svojim."

(20) Tako Samuel privede sva plemena Israilova, a pleme Benjaminovo bi odabrano žrijebom. (21) Potom on privede pleme Benjaminovo po rodovima njegovim, a bi izabran Matrijev rod. I [kad oni privedoše Matrijev rod, čovjeka po čovjeka,]¹⁴ žrijeb pade na Šaula, sina Kišova; ali kad ga potražiše, ne mogoše ga naći. (22) Zato oni još upitaše Jahvu: "Je li taj čovjek ikako došao ovamo?"

A Jahve reče: "Gle, on se skriva iza prtljaga."

(23) Oni tako otrčaše i dovedoše ga odande; a kad je stao među narod, bio je viši za glavu od bilo koga iz naroda. (24) Samuel reče svem narodu: "Vidite li onoga koga je Jahve odabrao? Zacijelo nema nikoga kao što je on u svem narodu."

Tad sav narod povika: "Živio kralj!"

(25) Potom Samuel objasni narodu pravila kraljevanja te ih zapisa u knjigu i položi je pred Jahvu. I Samuel raspusti sav narod, svakoga kući njegovoj. (26) Tad se Šaul vrati kući svojoj u Gibeu, a junaci kojima Bog bijaše dotakao srca pođoše s njim. (27) Ali neki nedostojni ljudi rekoše: "Kako nas ovaj može spasiti?" I oni ga prezirahu i ne donesoše mu nikakva dara. Ali on je šutio¹⁵.

Pobjeda nad Amonovcima

11 Nekako do mjesec dana¹⁶ dođe Amonovac Nahaš te opsjednu Jabeš-Gilead; i svi Jabešani rekoše Nahašu: "Sklopi savez s nama, pa ćemo ti mi pokorni biti."

(2) Ali Nahaš Amonovac reče im: "Sklopit ću ga s vama pod ovim uvjetom: da ja svakome od vas

¹⁴ Ovih riječi nema u hebrejskim rukopisima; ima ih samo u grčkim.

¹⁵ U kumranskom se rukopisu ovdje dodaje: "A Nahaš, kralj Amonovaca, bolno je tlačio Gadovce i Rubenovce. Svakom bi od njih iskopao desno oko i nije dopuštao Israilu izbavitelja. Niko od Israilaca s onu stranu Jordana nije ostao, a da mu Nahaš, kralj Amonovaca, desno oko nije iskopao. Ali bijaše sedam hiljada ljudi koji umakoše Amonovcima i dođoše u Jabeš-Gilead."

¹⁶ Ovih riječi nema u hebrejskim rukopisima; ima ih samo u grčkim.

desno oko iskopam i tako sramotu na sav Israil navalim."

(3) Starješine jabeške odvratit će mu: "Daj nam sedam dana da pošaljemo glasnike širom zemlje israilske. Pa ako ne bude nikoga da nas izbavi, mi ćemo ti se predati." (4) I dođoše glasnici u Gibeu Šaulovu te kazaše ove riječi pred narodom, a sav narod podiže glas svoj i zaplaka.

(5) I gle, Šaul je dolazio iz polja za volovima, te on upita: "Šta je narodu pa plače?" I oni mu prenesoše riječi Jabešana. (6) Tad se Duh Božiji snažno spusti na Šaula, kad on ču riječi te, i on srdžbom planu. (7) Uze dva vola ispod jarma pa ih iskomada i širom ih zemlje israilske razasla po glasnicima poručujući: "Ko god ne iziđe za Šaulom i za Samuelom, ovako će se učiniti volovima njegovim." Tada strah Jahvin uhvati ljude, te oni iziđoše kao jedan. (8) On ih prebroji u Bezeku – i sinova Israilovih bijaše tri stotine hiljada, a ljudi Jehudinih trideset hiljada.

(9) Oni kazaše glasnicima koji bijahu došli: "Ovako kažite ljudima iz Jabeš-Gileada: Sutra do sunčeve pripeke vi ćete izbavljeni biti." Tako glasnici otiđoše i kazaše to Jabešanima; i oni se obradovaše. (10) Onda Jabešani rekoše: "Sutra ćemo vam se predati, a vi možete činiti s nama šta vam se god dobrim učini."

(11) Sutradan Šaul podijeli narod u tri čete; i oni uđoše usred tabora za jutarnje straže i tukoše Amonovce sve do dnevne pripeke. Oni koji preživješe bijahu raspršeni, tako da ni dvojica zajedno ne ostadoše.

Šaul proglašen za kralja

(12) Onda narod reče Samuelu: "Ko je onaj što je rekao: 'Hoće li Šaul vladati nad nama?' Dovedite ljude te da ih smaknemo."

(13) Ali Šaul reče: "Niko se danas smaknuti neće, jer je danas Jahve donio izbavljenje u Israilu."

(14) Tad Samuel reče narodu: "Hajdemo u Gilgal da tamo obnovimo kraljevstvo." (15) Tako sav narod ode u Gilgal, i tamo u Gilgalu oni postaviše Šaula za kralja pred Jahvom. Tamo prinesoše pred Jahvom i žrtve sudioništva; i tamo su se Šaul i svi Israilci silno veselili.

Samuelov oproštajni govor Israilu

12 Onda Samuel reče svem Israilu: "Evo, ja sam poslušao glas vaš u svemu što ste mi rekli, i ja sam vam postavio kralja. (2) I evo kralja

koji hodi pred vama, a ja sam star i sijed, a, evo, moji su sinovi s vama. Ja sam hodio pred vama od mladosti svoje pa do dana današnjega. (3) Evo me; svjedočite protiv mene pred Jahvom i pomazanim njegovim¹⁷. Čijeg sam vola ja uzeo, ili čijeg sam magarca ja uzeo, ili koga sam ja prevario? Koga sam ja ugnjetavao, ili iz čije sam ruke ja mito uzeo da zbog njega oči svoje zatvorim? Ja ću vam to nadomjestiti.”

(4) Oni rekoše: “Ti nas nisi prevario niti si nas ugnjetavao niti si išta iz bilo čije ruke uzeo.”

(5) On im reče: “Jahve je svjedok protiv vas, i pomazanik njegov danas je svjedok da ništa niste našli u ruci mojoj.”

A oni rekoše: “Svjedok je.”

(6) Onda Samuel reče narodu: “Jahve je svjedok koji¹⁸ je postavio Mojsija i Arona i koji je izveo očeve vaše iz zemlje egipatske. (7) Zato sada stanite ovdje da se raspravim s vama pred Jahvom o svim pravednim djelima Jahvinim što ih je on za vas i očeve vaše učinio. (8) Kad je Jakov došao u Egipat, Egipćani su ih stali tlačiti¹⁹ i kad su očevi vaši zavapili Jahvi, tad je Jahve poslao Mojsija i Arona koji su izveli očeve vaše iz Egipta i naselili ih na mjestu ovom. (9) Ali oni zaboraviše Jahvu, Boga svoga, pa ih on predade u ruke Siseri, zapovjedniku vojske hacorske, i u ruke Filistincima i u ruke kralju moapskome, te su se oni borili protiv njih. (10) Oni zavapiše Jahvi i rekoše: ‘Zgriješili smo ostavivši Jahvu i služeći baalima i Aštoreti; izbavi nas sad iz ruku neprijatelja naših, pa ćemo ti služiti.’ (11) Tad Jahve poslao Jerubaala i Bedana²⁰ i Jiftaha i Samuela²¹ te vas izbavi iz ruku svih okolnih neprijatelja vaših, pa ste živjeli u miru.

Potvrda kralja

(12) Ali kad vidjeste da je Nahaš, kralj sinova Amonovih, krenuo na vas, rekoste mi: ‘Ne, nego neka kralj vlada nad nama’, iako vam je Jahve, Bog vaš, kralj. (13) A sad, evo kralja kojeg ste izabrali, kojeg ste tražili; i evo, Jahve je nad vama postavio

kralja. (14) Ako se budete Jahve bojali i budete mu služili i glas njegov budete slušali, i ne budete se riječima Jahvinim protivili, onda ćete i vi i kralj koji bude vladao nad vama slijediti Jahvu, Boga svoga. (15) A ako ne budete slušali glas Jahvin, nego se budete protivili riječima Jahvinim, onda će ruka Jahvina biti protiv vas i protiv vašega kralja²².

(16) A sad stojte i vidite ovo veliko djelo što će ga Jahve pred očima vašim učiniti. (17) Nije li danas žetva pšenice? Ja ću zovnuti Jahvu da grom i kišu pošalje. Tad ćete vi znati i vidjeti da je velika opočina vaša što ste je pred Jahvom učinili tražeći sebi kralja.” (18) Tako Samuel zovnu Jahvu, a Jahve tog dana posla grom i kišu; i sav se narod silno bojaše Jahve i Samuela.

(19) Onda sav narod reče Samuelu: “Moli se Jahvi, Bogu svome, za sluge svoje da ne pomremo jer smo, tražeći sebi kralja, svim svojim grijesima dodali zlo.”

(20) Samuel reče narodu: “Ne bojte se. Vi jeste počinili sve ovo zlo, ali se ne okrećite od Jahve, nego služite Jahvi svim srcem svojim. (21) Ne smijete više lutati za ispraznim stvarima koje ne koriste i ne spašavaju, jer su isprazne. (22) Ta Jahve neće, zarad velikog imena svoga, napustiti narod svoj, jer Jahvi je bilo drago da vas učini narodom svojim. (23) A mene što se tiče – daleko bilo od mene da zgriješim prema Jahvi prestavši se moliti za vas; naprotiv, ja ću vas podučavati dobrom i pravom putu. (24) Samo se bojte Jahve i služite mu vjerno svim srcem svojim; jer razmislite o velikim djelima što ih je on za vas učinio. (25) Ali ako i dalje budete opako postupali, i vi i kralj vaš bit ćete pometeni.”

Rat s Filistincima

13 Šaulu su bile pedeset i dvije godine²³ kad je počeo vladati. Nakon što je vladao Izrailom dvije godine, (2) Šaul izabra sebi tri hiljade Izrailaca, od kojih dvije hiljade bijahu sa Šaulom u Mikmasu i u brdima betelskim, dok jedna hiljada

¹⁷ Tj. Šaulom.

¹⁸ Ovako je u grčkim rukopisima; u hebrejskim nema riječi je svjedok koji.

¹⁹ Ovako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskim nema riječi Egipćani su ih stali tlačiti.

²⁰ U grčkim i sirjačkim rukopisima stoji: Baraka.

²¹ U grčkim rukopisima stoji: Samsona.

²² U hebrejskim rukopisima namjesto vašega kralja stoji očeve vaših.

²³ U hebrejskome tekstu doslovno stoji sin godine, ali hebrejska riječ sin (bn) može se razumjeti kao brojka: b – 5, n – 2, tj. 52, što bi, zapravo, značilo 52 godine. Rukopisi Septuaginte uopće ne sadrže ovaj stavak. Samo u nekim kasnim grčkim rukopisima, kojima se ne pripisuje naročita vrijednost, spominje se broj trideset.

bijaše s Jonatanom u Benjaminovoj Gibei. A ostale ljude on otpusti, svakoga u čador njegov. (3) Jonatan potuče stražu filistinску koja bješe u Gebi, a Filistinci čuše za to. Onda Šaul zupuha u trubu širom zemlje poručujući: "Neka Hebreji čuju." (4) Sav Israil ču vijest da je Šaul potukao posadu filistinску i da je Israil postao mrzak Filistincima. Onda narod bi sazvan da se pridruži Šaulu u Gilgali.

(5) A Filistinci se okupiše da se bore protiv Israila: tri hiljade²⁴ bojnih kola i šest hiljada konjanika, i ljudi mnoštvo, kao pijeska na obali morskoj; i oni se popeše te se utaboriše u Mikmasu, istočno od Bet-Avena. (6) Kad Israilci vidješe da su u škripcu – jer narod bijaše u teškom položaju – tad se narod sakri u pećine, u jame, među stijene, u jazbine i čatrnje. (7) Neki Hebreji prijedohu i preko Jordana u zemlju Gadovu i Gileadovu. A Šaul – on je još bio u Gilgalu, a sav ga je narod slijedio drhteći. (8) On čekaše sedam dana prema dogovorenom vremenu koje je odredio Samuel, ali Samuel u Gilgal ne dođe; i narod se počeo razilaziti od njega. (9) Zato Šaul reče: "Donesite mi žrtvu paljenicu i žrtve sudioništva." I on prinese žrtvu paljenicu. (10) Tek što je prinio žrtvu paljenicu, kad dođe Samuel, te mu Šaul iziđe ususret da ga pozdravi.

(11) Ali Samuel upita: "Šta si učinio?" A Šaul odgovori: "Kad sam vidio da se narod razilazi od mene i da ti ne dolaziš u dogovorenim danima, a da se Filistinci okupljaju u Mikmasu, (12) rekoh: Sad će Filistinci dolje u Gilgalu udariti na mene, a ja nisam tražio blagonaklonost Jahvinu. Zato sam osjetio potrebu i prinio žrtvu paljenicu." (13) Samuel reče Šaulu: "Nerazumno si postupio; nisi se držao zapovijedi Jahve, Boga svoga, koju ti je on dao, jer sad bi Jahve učvrstio kraljevstvo tvoje nad Israilom zauvijek. (14) Ali sad se kraljevstvo tvoje neće održati. Jahve je tražio sebi čovjeka po srcu svom, i Jahve ga je odredio za vladara nad narodom svojim, jer se ti nisi držao onoga što ti je Jahve zapovjedio."

(15) Tad se Samuel podiže i ode [iz Gilgala svojim putem. Ono naroda što je ostalo, pođe za Šaulom ususret ratnicima. Oni su došli]²⁵ iz Gilgala u Gibeu Benjaminovu. A Šaul pobroja narod koji bijaše s njim: oko šest stotina ljudi. (16) I Šaul i njegov

sin Jonatan i ljudi koji bijahu s njima ostadoše u Gebi Benjaminovoj dok su Filistinci taborovali u Mikmasu. (17) Onda iz tabora filistinškog iziđohu tri čete pljačkaša: jedna četa okrenu prema Ofri, u zemlju šualsku, (18) druga četa krenu prema Bet-Horonu, a treća četa upravi prema planinskom vijencu koji gleda na dolinu Ceboimsku prema pustinji.

(19) Nijedan se kovač nije mogao naći u svojoj zemlji Israilovoj, jer Filistinci rekoše: "Ako ih bude, Hebreji će mačeve ili koplja praviti." (20) Tako sav Israil siđe k Filistincima, svako da naoštiri svoj ranik, svoj trnokop, sjekiru svoju i srp²⁶ svoj. (21) Cijena je bila dvije trećine šekela²⁷ za raonike i trnokope, a jedna trećina²⁸ za viljuške, sjekire i podbadače. (22) Tako se desi na dan bitke da se nijedan mač ni koplje ne nadoše ni u koga u rukama među narodom što bijaše sa Šaulom i Jonatanom, ali se nadoše u Šaula i sina njegovog Jonatana.

Jonatan donosi pobjedu Israilcima

(23) A jedna straža filistinska iziđe prema prolazu u Mikmasu.

14 Jednoga dana Jonatan, sin Šaulov, reče momku štitonoši: "Hajde da prijedemo do straže filistinske što je na drugoj strani." Ali on ništa ne reče ocu svom.

(2) Šaul je sjedio na kraju Gibee pod šipkom u Migronu. A ljudi koji bijahu s njim bilo je oko šest stotina, (3) a Ahija, sin Ahituba, brata Ikaboda, sina Pinhasa, sina Elija, svećenika Jahvina u Šilohu, nosio je tuniku. I narod nije znao da Jonatan već bješe otišao.

(4) U prolazu kuda je Jonatan pokušavao prijeći do straže filistinske bila je oštra litica s jedne strane i oštra litica s druge strane, i jedna se zvala Bovec, a druga Sene. (5) Jedna se litica uzdizala na sjeveru, nasuprot Mikmasu, a druga na jugu, nasuprot Gebi. (6) Onda Jonatan reče momku štitonoši: "Hajde da prijedemo do straže onih neobrezanih; možda će Jahve učiniti nešto za nas, jer ništa ne prijeći Jahvu da spasi, s mnogo ili s malo."

(7) Njegov mu štitonoša reče: "Čini sve što ti je na srcu; kreni, s tobom sam, i srcem i dušom."

²⁴ Ovako je u grčkim i sirjačkim rukopisima, a u hebrejskom tekstu stoji *trideset hiljada*.

²⁵ Ovih riječi nema u hebrejskim rukopisima; ima ih samo u grčkim.

²⁶ U grčkim je rukopisima *srp*, a u hebrejskim *raonik*.

²⁷ Dvije trećine šekela – oko osam grama.

²⁸ Jedna trećina šekela – oko četiri grama.

(8) Tad Jonatan reče: "Gle, prijeći ćemo k tim ljudima i pokazat ćemo im se." (9) Ako nam kažu ovako: "Čekajte dok mi do vas ne dođemo", onda ćemo mi ostati na mjestu svome i nećemo gore k njima ići. (10) Ali ako kažu ovako: "Dođite gore k nama", onda ćemo mi otići gore jer je njih Jahve nama u ruke predao; i to će nam biti znak."

(11) Kad se obojica njih pokazашe straži filistin-skoj, Filistinci rekoše: "Evo, Hebreji izlaze iz rupa u koje su se sakrili." (12) Tad stražari dozvaše Jonatana i štitonošu njegova te rekoše: "Popnite se k nama, pa ćemo vam mi nešto kazati."

Jonatan reče štitonoši svome: "Penji se za mnom, jer ih je Jahve Israilu u ruke predao." (13) Potom se Jonatan stade penjati rukama i nogama, a štitonoša njegov za njim. I oni su padali pred Jonatanom, a njegov je štitonoša za njim neke ubijao. (14) U tom prvom pokolju Jonatan i štitonoša njegov pobiše oko dvadeset ljudi na oko pola jutra²⁹ izorane zemlje.

(15) I nastala zebnja u taboru, u polju i među svim narodom. Čak i stražu i pljačkaše obuze strah, i zemlja se tako potrese da nastade silan strah i trepet.

(16) I Šaulovi stražari u Gibej Benjaminovoj pogledaše – i gle, mnoštvo je nestajalo: išli su tamo-amo. (17) Šaul reče ljudima koji bijahu s njim: "Postrojte čete pa vidite ko je otišao od nas." I kad ih postrojše – gle, Jonatan i štitonoša njegov nisu bili tamo. (18) Onda Šaul reče Ahiji: "Donesi kovčeg Božiji ovamo." Jer kovčeg Božiji bijaše u to vrijeme u sinova Israilovih.³⁰ (19) Dok je Šaul govorio sa svećenikom, nastavljala se i širila pometnja u taboru filistinskom; zato Šaul reče svećeniku: "Povuci ruku svoju."³¹

(20) Onda se Šaul i sav narod koji bijaše s njim okupiše i krenuše u boj; i gle, ljudi, u silnoj pometnji, bijahu ukrstili mačeve sa saborcima svojim.

(21) I Hebreji koji prije bijahu s Filistincima i koji su krenuli s njima u tabor njihov, čak i oni prijeđoše Israilcima koji bijahu sa Šaulom i Jonatanom. (22) Kad svi Israilci što se bijahu sakrili u brdima Efrajimovim čuše da su Filistinci pobjegli, čak ih i oni u borbi žestoko progoniše. (23) Tako je Jahve toga dana izbavio Israila.

Šaulova nerazumna zapovijed

A boj se proširio sve do Bet-Avena. (24) I Israilci bijahu u teškoj mucu toga dana³² jer Šaul nad narodom bješe izrekao kletvu: "Proklet bio čovjek koji okusi hranu prije večeri, dok se ja ne osvetim neprijateljima svojim." Tako niko od ljudi ne okusi hrane. (25) Sva je zemlja gladovala.³³ A tamo je bilo meda na površini zemlje. (26) Kad je narod ušao u šumu, gle, med je tekao, ali niko nije prinosio ruku ustima jer se narod bojao kletve. (27) Ali Jonatan ne bješe čuo kad mu je otac zakleo narod; zato on ispruži štap koji mu bijaše u ruci te umoči vrh njegov u saće pa prinese ruku ustima, i oči mu zasjaše. (28) Tad neko iz naroda reče: "Tvoj je otac strogo zakleo narod riječima: 'Proklet bio čovjek koji danas okusi hrane!' I narod bijaše klonuo."

(29) Onda Jonatan reče: "Moj otac donosi nevolju zemlji. Gledajte sad kako su oči moje zasjale jer sam okusio malo ovoga meda. (30) Koliko bi samo bolje bilo da je danas narod slobodno jeo od plijena što ga je uzeo od neprijatelja svojih! Zar pokolj filistinski ne bi bio još veći?"

(31) Toga dana oni potukoše Filistince od Mikmasa do Ajalona, a narod bijaše posve iscrpljen. (32) Narod pohlepno navali na plijen pa uze ovce i volove i telad te ih zakla na zemlji; i narod ih je jeo s krvlju. (33) Potom oni progovoriše Šaulu i rekoše: "Gle, narod griješi Jahvi jedući meso s krvlju."

A on reče: "Nevjerno ste postupili; dovaljajte mi ovamo³⁴ velik kamen." (34) I Šaul reče: "Raziđite se među ljude pa im kažite: Neka mi svako od vas dovede vola svoga ili ovcu svoju i neka ih ovdje zakolje i jede; i ne griješite Jahvi jedući meso s krvlju." Tako svako iz naroda te noći dovede vola svoga pa ga tamo zakla. (35) Onda Šaul podiže žrtvenik Jahvi; to je bio prvi žrtvenik što ga je on podigao Jahvi.

(36) Tada Šaul reče: "Pođimo noćas dolje za Filistincima i plijenimo ih dok jutro ne svane, i ne ostavimo nikoga od njih."

A oni rekoše: "Čini sve što ti se dobrim učini." Ali svećenik reče: "Istupimo ovdje pred Boga."

²⁹ Jedno jutro – 4047 metara kvadratnih.

³⁰ Ovako je u hebrejskom tekstu; u grčkom stoji: "Donesi tuniku Božiju ovamo." Jer on je nosio tuniku Božiju u to vrijeme pred sinovima Israilovih.

³¹ To je značilo da nije bilo više vremena da se pita Bog da li da se ide u boj ili ne.

³² U hebrejskom tekstu stoji "I Israilci bijahu u teškoj mucu toga dana." U grčkim rukopisima stoji: "A ljudi sa Šaulom u svemu je bilo oko deset hiljada. I boj se proširio preko brda Efrajimovih. Onda toga dana Šaul vrlo nepromišljeno postupi."

³³ Ovako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskom tekstu stoji: "Sva je zemlja otišla u šumu."

³⁴ Ovako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskom stoji: *danas*.

(37) Šaul upita Boga: "Hoću li poći dolje za Filistinima? Hoćeš li ih ti Israilu u ruke predati?" Ali Bog mu ne odgovori toga dana. (38) "Primaknite se ovamo", reče Šaul, "svi vi poglavari narodni, i istražite pa vidite kako se ovaj grijeh danas desio. (39) Jer tako mi Jahve živoga, koji izbavlja Israila, i ako je na mome sinu Jonatanu, on će sigurno umrijeti." Ali niko mu iz sveg naroda ne odgovori. (40) Onda on reče svem Israilu: "Vi ćete biti na jednoj strani, a ja i sin moj Jonatan bit ćemo na drugoj strani."

A narod reče Šaulu: "Čini sve što ti se dobrim učini."

(41) Tad Šaul reče Jahvi, Bogu Israilovu: "[Zašto nisi odgovorio slugi svome danas? Ako je krivnja na meni ili na sinu mome Jonatanu, odgovori Urimom, a ako je krivnja na Israilcima, odgovori Tumimom.]³⁵ Daj mi pravi odgovor." I Jonatan i Šaul bijahu izabrani, a narod slobodan ostade. (42) Šaul reče: "Bacite žrijev između mene i sina moga Jonatana." I Jonatan bi izabran.

(43) Tad Šaul reče Jonatanu: "Kaži mi šta si učinio." Tad mu Jonatan progovori i reče: "Ja sam zbilja okusio malo meda s vrha štapa što mi je bio u ruci. Evo me, moram umrijeti!"

(44) Šaul reče: "Tako mi Bog učinio zlo i još dodao ako ti, Jonatane, doista ne umreš!"

(45) Ali ljudi rekoše Šaulu: "Mora li umrijeti Jonatan, koji je donio ovo veliko izbavljenje u Israilu? Daleko bilo! Tako nam Jahve živoga, nijedna dlaka s njegove glave neće pasti na zemlju jer je on danas ovo s Bogom učinio." Tako narod spasi Jonatana, i on ne umrije. (46) Onda Šaul presta goniti Filistince, te Filistinci otiđoše u kraj svoj.

Vladavina Šaulova

(47) Kad je Šaul preuzeo kraljevstvo nad Israilom, potuče se sa svim svojim neprijateljima na sve strane: s Moabom, sinovima Amonovim, Edomom, kraljevima Cobe i Filistinima; i kamo god bi se okrenuo, odnosio bi pobjedu.³⁶ (48) On se junački borio i potukao Amalečane te izbavio Israil iz ruku onih koji su ga harali.

(49) Sinovi Šaulovi bijahu Jonatan, Išvi i Malki-Šua; a imena njegovim dvjema kćerima bijahu

ova: starijoj – Meraba, a mlađoj – Mikala. (50) Šaulova žena zvala se Ahinoama, kći Ahimaacova. A zapovjedniku vojske njegove bilo je ime Abner, sin Nera, amidže Šaulova. (51) Šaulov otac Kiš i Abnerov otac Ner bili su sinovi Abielovi.

(52) I rat protiv Filistinaca bijaše žestok za sveg vijeka Šaulova; i kad bi god Šaul vidio snažna ili hrabra čovjeka, on bi ga uzimao sebi u službu.

Šaulova neposlušnost

15 Onda Samuel reče Šaulu: "Jahve je poslao mene da te pomažem za kralja nad narodom njegovim, nad Israilom; zato poslušaj sad riječi Jahvine. (2) Ovako veli Jahve nad vojskama: 'Kaznit ću Amaleka za ono što je učinio Israilu kad mu se ispriječio na putu dok je on iz Egipta izlazio. (3) Sad idi i udari po Amaleku i potpuno uništi sve što mu pripada i ne šteti ga, nego smakni i muškarce i žene, djecu i dojenčad, volove i ovce, deve i magarce.'" (4) Onda Šaul sazva narod te ga pobroja u Telaimu: dvije stotine hiljada pješaka i deset hiljada Judejaca. (5) Šaul dođe u amalečki grad te postavi busiju u dolini. (6) Šaul reče Kenijcima: "Idite, odvojite se, odlazite od Amalečana, da vas ja s njima ne uništim; jer ste se vi ponijeli dobro prema svim sinovima Israilovim kad su oni iz Egipta izišli." Tako se Kenijci odvojiše od Amalečana. (7) I Šaul potuče Amalečane sve od Havile pa kako se ide prema Šuru, koji je pred Egiptom. (8) On uhvati živa Agaga, kralja amalečkoga, i oštricom mača potpuno zatrije sav narod. (9) Ali Šaul i narod poštedješe Agaga i najbolje ovce, volove, tovljena goveda, janjce i sve što bješe dobro, i ne htjedoše ih potpuno zatrti; ali sve prezreno i bezvrijedno oni potpuno zatriješe.

(10) Onda Jahvina riječ dođe Samuelu: (11) "Žao mi je što sam Šaula učinio kraljem, jer se on okrenuo od mene i nije izvršio zapovijedi moje." I Samuel bijaše potišten, i cijelu je noć vapio Jahvi. (12) Porani Samuel ujutro da se nađe sa Šaulom. I rekoše Samuelu: "Šaul je došao u Karmel, i gle, on je sebi spomenik podigao, a onda se okrenuo i otišao dolje u Gilgal." (13) Samuel dođe Šaulu, te mu Šaul reče: "Jahve te blagoslovi! Ja sam izvršio zapovijed Jahvinu."

Samuel kori Šaula

(10) Onda Jahvina riječ dođe Samuelu: (11) "Žao mi je što sam Šaula učinio kraljem, jer se on okrenuo od mene i nije izvršio zapovijedi moje." I Samuel bijaše potišten, i cijelu je noć vapio Jahvi.

(12) Porani Samuel ujutro da se nađe sa Šaulom. I rekoše Samuelu: "Šaul je došao u Karmel, i gle, on je sebi spomenik podigao, a onda se okrenuo i otišao dolje u Gilgal."

(13) Samuel dođe Šaulu, te mu Šaul reče: "Jahve te blagoslovi! Ja sam izvršio zapovijed Jahvinu."

³⁵ Ovih riječi nema u hebrejskim rukopisima; ima ih samo u grčkim.

³⁶ Tako je u grčkim rukopisima; u hebrejskim je: *zlo bi činio*.

(14) Ali Samuel reče: "Kakvo je onda ovo blejanje ovaca u ušima mojim i mukanje volova koje čujem?"

(15) "Dotjerali su ih", odgovori Šaul, "od Amalečana, jer su ljudi pošteđeli najbolje ovce i volove da prinesu žrtvu Jahvi, Bogu tvome; a ostale smo potpuno uništili."

(16) Onda Samuel reče Šaulu: "Stani da ti kažem šta mi je Jahve sinoć rekao."

"Govori!", reče mu on.

(17) Samuel reče: "Zar nije istina, iako si bio malehan u očima svojim, da si postao poglavar plemenima Israilovim? Jahve ti dao zadaću rekavši: 'Idi i potpuno uništi grešnike, Amalečane, i tuci se s njima sve dok ne budu istrijebljeni.' (19) Zašto se onda nisi pokorio glasu Jahvinom, nego si navalio na plijen i učinio ono što je zlo u očima Jahvinim?"

(20) Tad Šaul reče Samuelu: "Ja sam se pokorio glasu Jahvinom i otišao sam da ispunim zadaću koju mi je Jahve dao pa sam doveo Agaga, kralja amalečkoga, i potpuno sam uništio Amalečane. (21) A ljudi su uzeli od plijena, ovaca i volova, ono najbolje što se imalo uništiti, da ih žrtvuju Jahvi, Bogu tvome, u Gilgalu."

(22) Samuel reče:

"Raduje li se Jahve

žrtvama paljenicama i klanicama jednako kao i pokornosti glasu Jahvinu?

Gle, pokornost je bolja od žrtve, a obzir – od loja ovnujskoga.

(23) Jer buna je kao grijeh čaranja, a neposluš je kao opačina i klanjanje kumirima. Odbacio si riječ Jahvinu,

zato je i on tebe odbacio, da više kralj ne budeš."

(24) Tad Šaul reče Samuelu: "Ja sam zgriješio; ja sam se doista ogriješio o zapovijed Jahvinu i riječi tvoje jer sam se bojao ljudi i jer sam poslušao glas njihov. (25) Zato mi sad, molim te, oprost i grijeh i vrati se sa mnom da se klanjam Jahvi."

(26) Ali Samuel reče Šaulu: "Neću se vratiti s tobom jer si ti odbacio riječ Jahvinu, i Jahve je tebe odbacio, da više ne budeš kralj u Israilu."

(27) Kad se Samuel okrenuo da ide, Šaul ga zgrabi za rub ogrtača, te se on podera. (28) Zato mu Samuel reče: "Jahve je danas otkinuo kraljevstvo od tebe i dao ga susjedu tvome, koji je bolji od tebe. (29) A Slava Israilova slagati neće niti će se predomisliti, jer on nije čovjek da se predomišlja."

(30) "Zgriješio sam", reče Šaul, "ali te molim poštuju me sada pred starješinama naroda moga i pred Israilom i vrati se sa mnom da se klanjam Jahvi, Bogu tvome." (31) Tako Samuel otiđe nazad za Šaulom, i Šaul se klanjaše Jahvi.

(32) Onda Samuel reče: "Dovedi mi Agaga, kralja amalečkoga."

I Agag mu dođe rasterećen³⁷: "Smrt doista više nije gorka!"³⁸, reče Agag.

(33) Ali Samuel reče: "Kako je mač tvoj ostavio žene bez djece, tako će majka tvoja među ženama bez djeteta ostati." I Samuel isijee Agaga na komade pred Jahvom u Gilgalu.

(34) Potom Samuel ode u Ramu, a Šaul se pope kući svojoj u Gibeu Šaulovu. (35) Samuel više ne vidje Šaula sve do dana smrti svoje, jer Samuel je tugovao zbog Šaula. A Jahvi žao bijaše što je postavio Šaula Israilu za kralja.

Samuel pomaza Davida za kralja

16 Jahve reče Samuelu: "Dokle ćeš tugovati zbog Šaula kad sam ga ja odbacio, da više ne bude kralj nad Israilom? Napuni rog svoj uljem i pođi; ja ću te poslati Jišaju Betlehemcu, jer sam sebi izabrao kralja između sinova njegovih."

(2) Ali Samuel reče: "Kako ću ići? Kad Šaul čuje za to, ubit će me."

A Jahve reče: "Povedi sa sobom junicu i reci: 'Došao sam da prinesem žrtvu Jahvi.' (3) Pozovi Jišaju na žrtvu, a ja ću ti pokazati šta ćeš činiti, i pomazi mi onoga kojeg ti ja odredim."

(4) Tako Samuel učini ono što Jahve reče te dođe u Betlehem. I dođoše mu ususret gradske starješine drščući i upitaše: "Dolaziš li u miru?"

(5) "U miru", odgovori on, "došao sam da prinesem žrtvu Jahvi. Posvetite se i dođite sa mnom na žrtvu." On posveti i Jišaju i sinove njegove pa ih pozva na žrtvu.

(6) Kad dođoše, on pogleda u Eliaba i pomisli: "Nema sumnje, pomazanik je Jahvin pred njim."

(7) Ali Jahve reče Samuelu: "Ne gledaj u vanjštinu njegovu niti njegov visoki stas, jer sam ga ja odbacio; ta Bog ne gleda kao što gleda čovjek, jer čovjek gleda u vanjski izgled, a Jahve gleda u srce."

(8) Potom Jišaj zovnu Abinadaba pa mu naredi da prođe pred Samuela. Ali on reče: "Ni ovoga Jahve

³⁷ Ovo također može značiti: *I Agag mu dođe otimajući se...*

³⁸ Ovo također može značiti: *Doista je smrt gorka!*

nije izabrao.” (9) Onda Jišaj naredi Šamahu da prođe. Ali on reče: “Ni ovoga Jahve nije izabrao.” (10) Tako Jišaj naredi sedmerici sinova svojih da prođu pred Samuela. Ali Samuel reče Jišaju: “Nijednog od ovih Jahve nije izabrao. (11) Jesu li to svi sinovi tvoji?”, upita Samuel Jišaja.

A on odgovori: “Još je ostao najmlađi; eno ga čuva ovce.”

Tad Samuel reče Jišaju: “Pošalji po njega, jer nećemo sjedati dok on ovamo ne dođe.”

(12) Zato on posla po njega i naredi da ga uvedu. A on bješe rumen, lijepih očiju i naočita izgleda. I Jahve reče: “Ustani, pomaži ga, jer on je taj.” (13) Potom Samuel uze rog s uljem pa ga pomaza usred braće njegove; a Duh se Jahvin snažno spuštao na Davida od tog dana pa nadalje. Onda Samuel ustade i ode u Ramu.

David u službi kod Šaula

(14) Duh se Jahvin udaljio od Šaula, a zloduh ga je od Jahve mučio. (15) Tad Šaulu sluge njegove rekoše: “Evo te sad zloduh od Boga muči. (16) Neka sad gospodar naš zapovjedi slugama svojim koje su pred njim da traže čovjeka koji dobro svira na liri, pa kad te zloduh od Boga obuzme, neka on zavrta na liri rukom svojom, pa će tebi dobro biti.”

(17) Zato Šaul reče slugama svojim: “Nadite mi sad čovjeka koji znade dobro svirati pa mi ga dovedite.”

(18) Tad jedan mladić reče: “Gle, vidio sam sina Jišaja Betlehemca koji znade svirati, snažan junak, ratnik, čovjek razborita govora i čovjek naočit; i Jahve je s njim.”

(19) Zato Šaul poruči Jišaju po glasnicima: “Pošalji mi svoga sina Davida koji je kod stada!” (20) Jišaj uze magarca s hljebom i mješinom vina i jare pa ih po svome sinu Davidu posla Šaulu. (21) Onda David dođe Šaulu i stade ga služiti; i Šaul ga silno zavolje pa mu on štitonošom postade. (22) Šaul poruči Jišaju: “Neka sada David ostane kod mene jer je on stekao blagonaklonost u očima mojim.” (23) Tako je bivalo, kad bi god duh od Boga dolazio Šaulu, David bi uzimao liru i svirao na njoj rukom svojom, i Šaul bi se okrijepio i bio bi dobro, a zloduh bi se od njega udaljio.

Golijatov izazov

17 Prikupiše Filistinci svoje vojske za boj; i oni se sabraše u Soku što pripada Judeji te se utaboriše između Soka i Azeke u Efez-Damimu.

(2) Šaul i Israilci sabraše se i utaboriše u dolini Ela pa se postrojise u bojni red da se sukobe s Filistin-cima. (3) Filistinci stajahu na gori s jedne strane, dok Israil stajaše na gori s druge strane, a dolina bijaše između njih. (4) Onda iz filistinskih tabora bojnih iziđe jedan prvak po imenu Golijat, iz Gata, koji bijaše visok šest aršina³⁹ i jedan pedalj.

(5) Imao je bronzani šljem na glavi, a bio je obučan u ljuskav oklop, koji je bio težak pet hiljada šekela⁴⁰ bronzane. (6) Na nogama je imao bronzane štitnike za potkoljenice, a bronzana sulica bila mu je između pleća. (7) Motka njegova koplja bila je kao vratilo na tkalačkom stanu, a šiljak na koplju njegovu težio je šest stotina šekela⁴¹ gvožđa; pred njim je išao i njegov štitonoša. (8) On ustade i povika bojnim redovima Israilovim te im reče: “Zašto izlazite da se postrojavate u red bojni? Zar ja nisam Filistinac, a vi sluge Šaulove? Izaberite sebi čovjeka pa neka on k meni siđe. (9) Akoli on uzmogne boriti se sa mnom pa me ubije, onda ćemo mi vama sluge biti; a akoli ja savladam njega pa ga ubijem, onda ćete vi nama sluge biti i služiti nas.”

(10) I Filistinac još reče: “Ja izazivam danas bojne redove Israilove; dajte mi čovjeka da se pobijemo.” (11) Kad su Šaul i sav Israil čuli ove riječi Filistinčeve, bili su obeshabreni i silno uplašeni.

(12) A David je bio sin Efraćanina iz Betlehema u Judeji kojem je bilo ime Jišaj, a koji je imao osam sinova. I taj čovjek bijaše star u Šaulovo vrijeme, odmakao ugledom među ljudima. (13) Tri starija sina Jišajova bijahu otišla za Šaulom u boj. A ime na njegovoj trojici sinova koji bijahu otišli u boj bila su Eliab, prvjenac, drugi Abinadab, a treći Šamah. (14) David je bio najmlađi. I tri su najstarija krenula za Šaulom, (15) ali je David odlazio Šaulu i vraćao se da čuva stado oca svoga u Betlehemu. (16) Onaj je Filistinac četrdeset dana izlazio ujutro i navečer i zauzimaio položaj svoj.

(17) Onda Jišaj reče sinu svome Davidu: “Uzmi sad za braću svoju jednu efu⁴² ovog prženog žita i ovih deset hljebova pa trči u tabor braći svojoj. (18) Odnesi još ovih deset komada sira zapovjedniku hi-

³⁹ U mazoetskom tekstu stoji šest aršina. U kumranskom rukopisu i u grčkim stoji četiri aršina. Šest aršina i jedan pedalj jednako je 2,9 metara. Četiri aršina i jedan pedalj jednako je 2,2 metra.

⁴⁰ Pet hiljada šekela – 57,5 kg.

⁴¹ Šest stotina šekela – 6,9 kg.

⁴² Jedna efa – 17,6 kg.

ljade njihove te vidi jesu li ti braća dobro i zdravo i donesi nazad znak o njima; (19) jer su Šaul i oni i svi Israilci u dolini Ela, bore se protiv Filistinaca.”

David prihvaća izazov

(20) Tako David porani ujutro i ostavi stado s jednim čuvarom te uze što mu je trebalo pa ode, kako mu Jišaj bješe i zapovjedio. I on dođe u krug tabora dok je vojska izlazila u red bojni, dižući bojni poklik. (21) Israil i Filistinci stupiše u red bojni, vojska protiv vojske. (22) Tad David ostavi stvari svoje u ruke čuvaru opreme pa otrča u red bojni da pozdravi braću svoju. (23) Dok je on govorio s njima, gle, prvak, Filistinac iz Gata po imenu Golijat, istupi između vojske filistinske i progovori iste one riječi; i David ih ču.

(24) Kad svi Israilci ugledaše čovjeka tog, pobjegoše od njega i silno se prepadoše. (25) Israilci rekoše: “Jeste li vidjeli onog čovjeka što izlazi? Sigurno izlazi da izaziva Israila. A kralj će dati veliko blago onome čovjeku koji ga ubije i svoju će mu kćer dati i kuću će oca njegova osloboditi od dažbina u Israilu.”

(26) Tad David progovori ljudima koji stajahu kod njega i reče: “Šta će se učiniti onome čovjeku koji ubije onog Filistinca i skine sramotu s Israila? Ta ko je taj neobrezani Filistinac pa da se on ruga vojskama Boga živoga?”

(27) Narod mu reče isto kao i prije: “Ovo će biti učinjeno čovjeku koji ga ubije.”

(28) A Eliab, najstariji brat njegov, ču kako on govori s ljudima; i Eliab planu srdžbom na Davida i reče: “Zašto si ti došao ovamo? I kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Znam ja tvoj bezobrazluk i opačinu srca tvoga, jer ti si došao da vidiš bitku!”

(29) Ali David reče: “Šta sam to ja učinio? Pa samo sam pitao!” (30) Onda se on okrenu od njega drugome pa upita isto, a ljudi mu isto odgovoriše kao i prije.

David ubija Golijata

(31) Kad su čuli riječi koje je David rekao, oni ih preneseše Šaulu, a on posla po njega. (32) David reče Šaulu: “Neka nikome srce ne zastaje zbog njega; tvoj će sluga poći i boriti se s onim Filistincem.” (33) Onda Šaul reče Davidu: “Ti nisi kadar izići na onog Filistinca i boriti se s njim, jer ti si mladić, a on je ratnik od svoje mladosti.”

(34) Ali David reče Šaulu: “Tvoj je sluga čuvao ovce ocu svome. Kad bi lav ili medvjed došao pa iz stada janje ugrabio, (35) ja bih išao za njim pa bih na nj navalio i spasio ga iz usta njegovih; a kad bi se on digao na me, ja bih ga zgrabio za grivu pa bih ga udario i ubio. (36) Tvoj je sluga i lava i medvjeda ubio, a onaj će neobrezani Filistinac biti kao jedan od njih jer se narugao vojskama Boga živoga.” (37) David još reče: “Jahve, koji me je izbavio iz lavljih pandži i iz šapa medvjeđih, on će me izbaviti iz ruku onog Filistinca.”

A Šaul reče Davidu: “Idi i neka je Jahve s tobom!” (38) Onda Šaul obuče Davida u svoju odjeću i metnu mu na glavu bronzani šljem te ga odjenu u oklop. (39) David pripasa mač njegov preko oklopa njegova i pokuša hodati, jer na to ne bješe navikao. Tad David reče Šaulu: “Ne mogu hodati u ovome, jer nisam navikao.” I David to skide sa sebe. (40) On uze štap svoj u ruku i izabra sebi pet glatkih kamenova iz potoka pa ih metnu u pastirsku torbu koju je imao, baš u zadžepak, a pračka mu bješe u ruci; i on se primaknu Filistincu.

(41) Onda Filistinac dođe i primače se Davidu, a njegov štitonoša bješe pred njim. (42) Kad Filistinac pogleda i ugleda Davida, prezre ga, jer on bješe mladić, rumen i naočit. (43) Filistinac reče Davidu: “Jesam li ja pas da ideš na me štapovima?” I Filistinac prokle Davida bogovima svojim. (44) Filistinac još reče Davidu: “Dođi k meni, tvoje ću meso dati pticama nebeskim i zvijerima poljskim.”

(45) Tad David reče Filistincu: “Ti ideš na me mačem, kopljem i sulicom, a ja na te idem u ime Jahve nad vojskama, Boga vojski Israilovih, kojem si se ti narugao. (46) Danas će te Jahve meni u ruke predati, i ja ću te oboriti i glavu ti odrubiti. I ja ću danas mrtva tijela filistinskih vojnika dati pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim, da sva zemlja uzna da ima Boga u Israilu, (47) i da sav ovaj zbor uzna da Jahve ne izbavlja mačem ni kopljem; jer boj je Jahvin, i on će vas nama u ruke predati.”

(48) I desi se, kad Filistinac ustade pa dođe i primače se da se sukobi s Davidom, da David brzo potrča od reda bojnoga ususret Filistincu. (49) I David zavuču ruku u svoju torbu pa uze iz nje kamen te ga zavitla i pogodi Filistinca u čelo. I kamen mu se zabi u čelo, te on licem na tlo pade.

(50) Tako David pračkom i kamenom savlada Filistinca; i on pogodi Filistinca te ga ubi. A David u rukama ne imade mača. (51) Onda David otrča i

stade iznad Filistinca pa mu uze mač te ga isuka iz korica i ubi ga pa mu njime glavu odsiječe.

Kad Filistinci vidješe da im je prvak mrtav, dadoše se u bijeg. (52) Israilci i Judejci ustadoše vičući te stadoše goniti Filistinca sve do Gata⁴³ i do ekronskih kapija. A pobijeni Filistinci ležali su putem od Šaarajima, čak do Gata i Ekrona. (53) Sinovi Israilovi vratiše se iz potjere za Filistincima te im poharaše tabore. (54) Onda David uze Filistinčevu glavu i odnese je u Jerusalem, a oružje njegovo stavi u čador svoj.

(55) A kad Šaul vidje Davida da ide na Filistinca, on upita Abnera, zapovjednika vojske: "Abnere, čiji je sin onaj mladić?"

A Abner odgovori: "Tako mi života tvoga, kralju, ne znam."

(56) Kralj reče: "Raspitaj se čiji je sin taj mladić."

(57) I kad se David vrati nakon što ubi Filistinca, Abner ga uze pa ga dovede pred Šaula, a u ruci Davidovoj bijaše Filistinčeva glava. (58) Šaul mu reče: "Čiji si ti sin, mladiću?"

A David odgovori: "Ja sam sin sluge tvoga Jišaja Betlehemca."

Jonatan i David

18 Desi se, kad on završi razgovor sa Šaulom, da se duša Jonatanova sjedini s dušom Davidovom te ga Jonatan zavolje kao sebe samoga.

(2) Šaul ga uze toga dana i ne pusti ga da se vrati kući oca svoga. (3) Onda Jonatan sklopi savez s Davidom jer ga je volio kao sebe samoga. (4) Jonatan skide sa sebe plašt pa ga dade Davidu, zajedno s oklopom svojim i mačem svojim i lukom svojim i pojasom svojim. (5) Tako bi David išao kud bi ga god Šaul poslao, i sreća ga je pratila; i Šaul ga postavi na čelo ratnicima. A to je bilo milo svima, pa i Šaulovim uglednicima.

(6) Desi se, dok su dolazili, kad se David vraćaše nakon što ubi Filistinca, da žene iz svih Israilovih gradova iziđoše ususret kralju Šaulu, s defovima i cimbalama, veselo pjevajući i igrajući. (7) Dok su igrale, žene su pjevale:

"Šaul pobi hiljade svoje,
a David desetine hiljada."

(8) Tad se Šaul vrlo razljuti jer mu se te riječi ne svidješe; i on reče: "Davidu su pripisale desetine

hiljada, a meni – hiljade. I šta on još može dobiti nego kraljevstvo?" (9) Od toga dana pa nadalje Šaul je poprijeko gledao Davida.

Šaul se okreće protiv Davida

(10) Desi se sutradan da se zloduh od Boga snažno spusti na Šaula, pa on poče bjesnjeti u kući; David je, kao i obično, rukom udarao u liru, a Šaul je u ruci imao koplje. (11) Šaul zavitla koplje pomislivši: "Prikovat ću Davida uza zid." Ali David mu se dva puta izmače.

(12) Šaul se bojava Davida jer je Jahve bio s njim, a Šaula bijaše ostavio. (13) Zato ga Šaul ukloni iz svoje blizine i postavi ga za zapovjednika hiljade, te je on izlazio i vraćao se pred narodom. (14) Davida je pratila sreća na svim putevima njegovim jer Jahve bijaše s njim. (15) Kad Šaul vidje da ga velika sreća prati, obuze ga strah od njega. (16) Ali sav Israil i Juda voljeli su Davida, a on je izlazio i vraćao se pred njima.

(17) Onda Šaul reče Davidu: "Evo moje starije kćeri Merabe: dat ću ti je za ženu, samo mi budi hrabar i vodi bojeve Jahvine", jer Šaul pomisli: "Moja se ruka neće dići na nj, nego neka na nj dignu ruke Filistinci."

(18) Ali David reče Šaulu: "Ko sam ja i šta je loza moja, i šta je rod oca moga u Israilu pa da ja budem kraljev zet?" (19) Tako se desi, onda kad je Meraba, kći Šaulova, trebala poći za Davida, da je dadoše Meholaćaninu Adrielu za ženu.

David se ženi Šaulovom kćeri Mikali

(20) Ali Šaulova kći Mikala voljela je Davida. Kad to rekoše Šaulu, bješe mu drago. (21) Šaul pomisli: "Dat ću mu je da mu ona bude zamka i da ruka filistinska bude protiv njega." Zato Šaul reče Davidu: "I drugi mi put danas možeš zetom biti." (22) A Šaul zapovjedi svojim slugama: "Tajno progovorite Davidu i recite: Gle, drag si kralju, i svi uglednici njegovi tebe vole; zato budi sada kraljev zet."

(23) Tako Šaulove sluge kazaše te riječi Davidu, ali David reče: "Je li beznačajno u očima vašim kralju zet biti, jer ja sam siromah i malo me cijene?"

(24) O ovim riječima što ih David reče izvijestije Šaula sluge njegove. (25) Tad Šaul reče: "Ovakom recite Davidu: Kralj ne želi nikakva dara osim stotinu obrezanih filistinskih kožica, da se osveti neprijateljima kraljevim." A Šaul je kanio filistinском rukom ubiti Davida.

⁴³ U grčkim rukopisima stoji *do Gata*, a u mazojetskom tekstu *do doline*.

(26) Kad mu sluge njegove dojavije ove riječi, Davidu bijaše drago da kraljevim zetom postane. I prije nego što isteče vrijeme, (27) David ustade i ode, on i ljudi njegovi, pa pobi među Filistincima dvije stotine ljudi.⁴⁴ Onda David donese njihove kožice obrezane te ih u punome broju dade kralju, da on kraljevim zetom postane. Tako mu Šaul dade za ženu kćer svoju Mikalu. (28) Kad vidje i spozna da je Jahve s Davidom i da Mikala, kći Šaulova,⁴⁵ voli Davida, (29) Šaul se još više prepade Davida. Tako Šaul neprestano bijaše neprijatelj Davidu.

(30) Potom su filistinski zapovjednici išli u boj, ali je bivalo, koliko su god često oni izlazili, da je David bio uspješniji nego sve sluge Šaulove. Tako je ime njegovo postalo vrlo cijenjeno.

Jonatan se zauzima za Davida

19 I Šaul reče sinu svome Jonatanu i svim uglednicima svojim da smaknu Davida. Ali Jonatanu, sinu Šaulovu, David bijaše vrlo drag. (2) Zato Jonatan reče Davidu: "Moj otac Šaul gleda da te smakne. Zato te molim budi ujutro na oprezu i ostani na skrovitu mjestu i sakrij se. (3) Ja ću izići i stati pokraj oca svoga u polju gdje ti budeš i govorit ću s ocem svojim o tebi; ako išta saznam, reći ću ti."

(4) Onda Jonatan progovori lijepo o Davidu ocu svome Šaulu te mu reče: "Ne daj da se kralj ogriješi o slugu svoga Davida, jer se on nije o tebe ogriješio i jer su ti djela njegova veliko dobro donijela. (5) Ta on je život svoj na kocku stavio i ubio onog Filistinca, a Jahve je donio veliku pobjedu svem Izraelu; ti si to vidio i radovao si se. Zašto bi se ti onda ogriješio o krv nevinu ubivši Davida bez razloga?" (6) Šaul poslušao riječi Jonatanove i zakle se: "Tako mi Jahve živoga, on neće smaknut biti!" (7) Onda Jonatan zovnu Davida i kaza mu sve ove riječi. I Jonatan dovede Davida Šaulu, i David bijaše u njegovoj blizini kao i prije.

Šaul se ponovo okreće protiv Davida

(8) Kad opet izbi rat, David izide i potuče se s Filistincima te ih porazi u velikom pokolju, tako da oni pobjeغوše pred njim. (9) I zloduh od Jahve obuze Šaula dok je sjedio u kući svojoj s kopljem u ruci, a David je rukom udarao u lir. (10) Šaul

pokuša da kopljem pribode Davida uza zid, ali on umače ispred Šaula, tako da Šaul zabode koplje u zid. I David pobježe i spasi se te noći.

(11) Onda Šaul posla glasnike Davidu u kuću da ga nadziru, da bi ga ujutro smaknuo. Ali Davidu žena njegova Mikala reče: "Ako noćas ne spasiš glavu svoju, sutra ćeš biti smaknut." (12) Tako Mikala spusti Davida kroz prozor pa on izide te pobježe i spasi se. (13) Mikala uze kućnog kumira i položi ga na krevet pa mu na glavu metnu pokrivač od kozije dlake te ga pokri odjećom.

(14) Kad Šaul posla glasnike da uhvate Davida, ona reče: "On je bolestan."

(15) Onda Šaul posla glasnike da obiđu Davida i reče: "Donesite mi ga na postelji da ga smaknem."

(16) Kad glasnici uđoše, a ono na postelji bijaše kućni kumir, a na glavi mu pokrivač od kozije dlake.

(17) Tad Šaul reče Mikali: "Zašto si me tako prevarila i pustila neprijatelja moga da ode, te on umače?" A Mikala reče Šaulu: "On mi je rekao: Pusti me da idem, ili ću te ubiti!"

(18) I David pobježe i spasi se pa dođe Samuelu u Ramu i ispriča mu sve što mu Šaul bijaše učinio. Potom on i Samuel odoše i ostaše u Najotu. (19) I Šaulu dojavije govoreći: "Eno Davida u Najotu u Rami." (20) Onda Šaul posla glasnike da Davida uhvate, ali kad oni vidješe skupinu proroka u proročkom zanosu, i Samuela kako stoji i predvodi ih, Duh Božiji spusti se na glasnike Šaulove, te i oni stadoše u proročki zanos padati. (21) Kad to rekoše Šaulu, on posla druge glasnike, ali i oni stadoše u proročki zanos padati. Zato Šaul opet posla glasnike, i treći put, ali i oni stadoše u proročki zanos padati. (22) Onda on sam ode u Ramu i dođe do velikog bunara u Sekuu pa zapita: "Gdje su Samuel i David?"

A neko reče: "Eno ih u Najotu u Rami."

(23) Zato Šaul krenu dalje prema Najotu u Rami, a i na nj siđe Duh Božiji, te je on išao, proričući neprestano, sve dok nije došao u Najot u Rami. (24) On sa sebe skinu haljine i stade u proročki zanos padati pred Samuelom ležavši tako go cijeli taj dan i cijelu noć. Zato se kaže: "Je li i Šaul među prorocima?"

Jonatan opet pomaže Davidu

20 Potom David pobježe iz Najota u Rami te dođe Jonatanu i upita: "Šta sam učinio? Šta sam skrivio? I šta sam zgriješio ocu tvome pa on traži život moj?"

⁴⁴ U grčkim rukopisima stoji: *stotinu ljudi*.

⁴⁵ Mikala, kći Šaulova; u grčkim rukopisima stoji *sav Izrael*.

(2) On mu odgovori: "Daleko bilo; ti nećeš umrijeti! Gle, moj otac ne čini ništa, ni veliko ni malo, a da to meni ne otkrije. Pa zašto bi otac moj to od mene krio! To ne može biti!"

(3) Ali se David opet zakle i reče: "Tvoj otac dobro zna da sam ja stekao blagonaklonost u očima tvojim, te je rekao: 'Jonatan ne smije znati za ovo, inače će se rastužiti.' Ali, tako mi Jahve živoga i tako mi života tvoga, samo je korak jedan između mene i smrti."

(4) Tad Jonatan reče Davidu: "Učinit ću za te sve što kažeš."

(5) Zato David reče Jonatanu: "Gle, sutra je mladak, i ja bih trebao s kraljem za trpezu sjesti. Ali pusti me da idem i da se sakrijem u polju do prekosutra navečer. (6) Ako tvoj otac ikako primijeti da me nema, ti reci: 'David me usrdno zamolio da ga pustim da pohiti u svoj grad Betlehem jer se tamo prinosi godišnja žrtva za sav rod njegov.' (7) Ako on rekne: 'Dobro, sluga je tvoj siguran, ali ako se silno razljuti, znaj da je zlo namjerio. (8) Zato postupaj milostivo prema slugi svome jer si ti slugu svoga uveo u Jahvin savez sa sobom. Ali ako sam šta skrivio, ti me sam smakni; jer zašto bi me vodio ocu svome?"

(9) Jonatan reče: "Daleko bilo! Ta ako bih ja doista nekako saznao da mi je otac namjerio da tebe zlo snađe, zar ja to tebi ne bih rekao?"

(10) Onda David upita Jonatana: "Ko će mi javiti ako otac tvoj oštro odgovori?"

(11) Jonatan reče Davidu: "Dođi, hajdemo u polje." Tako obojica iziđoše u polje.

(12) Onda Jonatan reče Davidu: "Neka Jahve, Bog Israilov, bude svjedok! Kad ispitam oca svoga sutra nekad u ovo doba, ili prekosutra, gle, ako bude dobro mislio o tebi, zar ja to onda neću tebi poručiti i obavijestiti te? (13) Ako mome ocu bude drago da ti našao učini, neka to isto, i još gore, Jahve učini Jonatanu ako te ne obavijestim i ne pustim te da odeš sigurno. I neka Jahve bude s tobom kao što je bio s ocem mojim. (14) Akoli ja još budem živ, zar mi ti nećeš pokazati blagost Jahvinu, da ne umrem? (15) Ne uskrati blagost svoju kući mojoj, čak ni onda kad Jahve svakog od neprijatelja Davidovih s lica zemlje istrijebi."

(16) Tako Jonatan sklopi savez s kućom Davidovom i reče: "Neka se Jahve osveti neprijateljima Davidovim." (17) Iz ljubavi prema njemu Jonatan navede Davida da opet položi zakletvu, jer ga je volio kao što je volio život svoj.

(18) Onda njemu Jonatan reče: "Sutra je mladak, i primijetit će se da te nema jer će tvoje mjesto biti prazno. (19) Prekosutra će tvoje odsustvo biti posve očigledno, onda siđi dolje i dođi na mjesto gdje si se bio sakrio u dan onog događaja i ostani pokraj onoga humka⁴⁶. (20) Ja ću na tu stranu tri strijele odapeti kao da gađam metu. (21) I gle, poslat ću momka rekavši: 'Idi nađi strijele.' Ako momku napomenem: 'Evo, strijele su s ovu stranu, ispred tebe, donesi ih,' onda ti dođi jer si siguran, i ništa ti se našao učiniti neće, tako mi Jahve živoga. (22) Ali ako momku kažem ovako: 'Eno, strijele su s onu stranu, iza tebe,' ti onda idi jer te Jahve šalje odavde. (23) A za dogovor ovaj što smo ga ti i ja utanačili – Jahve je između tebe i mene zauvijek" (24) Tako se David sakri u polju, a kad mladak iziđe, kralj sjede da jede. (25) Kao i obično, kralj sjede na svoje mjesto, mjesto uza zid; Jonatan sjede prema njemu⁴⁷, a Abner sjede kraj Šaula, ali Davidovo mjesto bijaše prazno. (26) No Šaul toga dana ne reče ništa jer pomisli: "Mora da se nešto desilo Davidu; on nije čist, zacijelo nije čist⁴⁸." (27) I sutradan, drugoga dana u mjesecu, Davidovo mjesto bješe opet prazno; zato Šaul upita sina svoga Jonatana: "Zašto sin Jišajev ni jučer ni danas nije došao na objed?"

(28) Jonatan tad odgovori Šaulu: "David me usrdno zamolio da ga pustim da ide u Betlehem (29) rekavši: 'Molim te pusti me da idem jer rod naš prinosi žrtvu u gradu, i brat mi je moj naredio da budem tamo. Zato me, molim te, pusti, ako sam stekao blagonaklonost u očima tvojim, da idem da vidim braću svoju.' Zato on nije došao za kraljev sto."

(30) Tada Šaul gnjevom planu na Jonatana i reče mu: "Ti, sine pokvarene, neposlušne žene! Zar ja ne znam da si ti stao uz sina Jišajeva na sramotu svoju i sramotu majke koja te je rodila? (31) Jer dokle god sin Jišajev bude živ na zemlji, neće biti ni tebe ni kraljevstva tvoga!"

(32) A Jonatan odgovori svome ocu Šaulu i reče mu: "Zašto da se on smakne? Šta je učinio?"

(33) Tad Šaul baci koplje svoje na nj da ga ubije; tako Jonatan vidje da je njegov otac riješio smaknuti Davida. (34) Onda Jonatan razjaren ustade od stola i

⁴⁶ U grčkom tekstu stoji *onoga humka*, a u hebrejskom *stijene Ezel*.

⁴⁷ U grčkom tekstu stoji *sjede prema njemu*, a u hebrejskom *ustade*.

⁴⁸ Da bi neko sudjelovao u proslavi mladog mjeseca, morao je biti obredno čist.

toga drugog dana u mjesecu ne htjede jesti jer se rastuži zbog Davida što ga je otac njegov uvrijedio. (35) I desi se ujutro da Jonatan izide u polje da se sastane s Davidom, a s njim bijaše jedan momčić. (36) On reče momku svome: "Trči, nađi strijele što ću ih odapeti." Dok je momak trčao, on odape strijelu preko njega. (37) Kad momak dođe do mjesta na kojem je bila strijela što ju je Jonatan odapeo, Jonatan viknu za njim govoreći: "Zar nije strijela s onu stranu, iza tebe?" (38) I Jonatan viknu za momkom: "Pohitaj, brzo, ne stoji!" A Jonatanov momak uze strijelu i vrati se gospodaru svome. (39) Ali momak ni za šta nije znao; samo su Jonatan i David znali za to. (40) Onda Jonatan dade svoje oružje momku te mu reče: "Idi, odnesi ga u grad." (41) Kad je momak otišao, David se podiže iza humka⁴⁹ pa licem na tlo pade i triput se pokloni. I oni se poljubiše te zajedno zaplakaše, ali David je plakao više. (42) Jonatan reče Davidu: "Pođi u miru, jer smo se mi jedan drugome zakleli u Jahvino ime riječima: Jahve će biti između tebe i mene, i između mojih potomaka i potomaka tvojih, zavisvada." ⁵⁰Potom David ustade i ode, a Jonatan se vrati u grad.

David u Nobu

21 Potom David dođe u Nob svećeniku Ahimeleku; a Ahimelek dođe dršćući Davidu ususret pa ga upita: "Zašto si sam i što nema nikoga s tobom?"

(2) David odgovori svećeniku Ahimeleku: "Kralj mi je naložio jednu stvar i rekao mi: 'Neka niko ništa ne zna o ovoj stvari radi koje te šaljem i koju sam ti naložio.' I ja sam uputio mladiće na mjesto određeno. (3) A sad, šta ti imaš pri ruci? Daj mi pet hljebova ili što god možeš naći."

(4) Svećenik odgovori Davidu i reče: "Nemam pri ruci običnog hljeba, nego imam hljeba posvećenog, samo ako su se mladići ustezali od žena."

(5) David odgovori svećeniku i reče mu: "Nama su žene zacijelo bile uskraćene kao i ranije kad sam izlazio, i tijela su u mladića čista, iako je ovo obično putovanje: a koliko su im tek danas tijela čista!"

(6) Tako mu svećenik dade hljeba posvećenog, jer tamo ne bješe hljeba osim hljeba Prisutnosti, koji

se uklanjao ispred Jahve da bi se na njegovo mjesto stavio vruć hljeb kad bi se onaj sklanjao.

(7) I jedan je od sluga Šaulovih toga dana bio tamo, zadržan obavezom pred Jahvom, a ime mu je bilo Doeg Edomac, najmoćniji među pastirima Šaulovim.

(8) David upita Ahimeleka: "Imaš li sad pri ruci koplje ili mač? Jer ja nisam ponio sa sobom ni mača ni oružja svoga jer je kraljev posao bio hitan."

(9) Tad svećenik odgovori: "Mač Filistinca Golijata, kojega si ti ubio u dolini Elah, evo je zamotan u platno iza tunike; ako njega hoćeš uzeti, uzmi ga, jer drugoga osim njega ovdje nema."

A David reče: "Takvoga više nema; daj mi ga."

David kod Filistinaca

(10) Onda David ustade i tog dana pobježe od Šaula pa ode Akišu, kralju gatskome. (11) Ali uglednici Akišovi rekoše mu: "Nije li ovo David, kralj zemlje? Zar nisu o njemu igrajući pjevali: Šaul pobi hiljade svoje,

a David desetine hiljada?"

(12) David primi ove riječi k srcu i silno se uplaši Akiša, kralja gatskoga. (13) Zato se on načini umobolnim pred njima te se počeo vladati kao luđak u rukama njihovim: stade grebati po vratima kapije i puštati pljuvačku da mu curi dolje niz brađu. (14) Onda Akiš reče uglednicima svojim: "Vidite li da je taj čovjek lud! Zašto ga dovodite k meni?" (15) Treba li mi još luđaka pa ste mi doveli ovoga da preda mnom zbija budalaštine? Hoće li mi taj u kuću ući?!"

Pokolj svećenikâ u Nobu

22 Tako David ode odatle i pobježe u pećinu Adulam, a kad braća njegova i sva kuća oca njegova čuše za to, oni otiđoše dolje k njemu.

(2) Svi koji bijahu u nevolji i svi koji bijahu u dugovima i svi koji bijahu nezadovoljni okupiše se oko njega te im on posta vođom. Oko četiri stotine ljudi bilo je s njim.

(3) I ode David odatle u Micpu moapsku; i on reče kralju moapskome: "Molim te pusti oca moga i majku moju da budu kod tebe dok ja ne saznam šta će Bog učiniti sa mnom." (4) Onda ih on ostavi kod kralja moapskoga; i oni ostadoše kod njega sve vrijeme dok je David bio u skrovištu. (5) A prorok Gad reče Davidu: "Ne ostaj u skrovištu; pođi i

⁴⁹ Ovakvo je u grčkim rukopisima; u hebrejskim stoji: *s južne strane*.

⁵⁰ U hebrejskom tekstu ovdje počinje stavak 21:1.

idi u zemlju Jehudinu.” Tako David pođe i ode u Heretsku šumu.

(6) Onda Šaul doznade da se otkrilo gdje su David i ljudi koji bijahu s njim. A Šaul je sjedio u Gibej, pod tamariskom na brdu, sa svojim kopljem u ruci, a svi uglednici njegovi stajahu oko njega. (7) Šaul reče uglednicima svojim koji oko njega stajahu: “Čujte sad, o Benjaminovci! Hoće li svima vama sin Jišajev polja i vinograde dati? Hoće li on sve vas zapovjednicima hiljada i zapovjednicima stotina postaviti? (8) Ta svi ste se vi urotili protiv mene, i nema nikoga da mi otkrije kad sin moj sklapa savez sa sinom Jišajevim, i niko od vas mene ne žali niti mi otkriva da je sin moj nahuškao slugu moga protiv mene da me vrebava iz zasjede kao danas.”

(9) Tad Edomac Doeg, koji je stajao pored uglednika Šaulovih, reče: “Ja sam vidio sina Jišajeva kako dolazi u Nob Ahimeleku, sinu Ahitubovu. (10) Ovaj je pitao Jahvu za njega, dao mu hrane i dao mu mač Filistinca Golijata.”

(11) Potom kralj posla nekoga po svećenika Ahimeleka, sina Ahitubova, i sve ukućane njegove, svećenike u Nobu; i svi oni dođoše kralju. (12) Šaul reče: “Slušaj sad, sine Ahitubov.”

A on odgovori: “Evo me, gospodaru moj.”

(13) Šaul ga tad upita: “Zašto ste se ti i sin Jišajev urotili protiv mene, pa si mu ti hljeba i mač dao i Boga za njega pitao, da bi se on protiv mene digao, vrebajući iz zasjede kao danas?”

(14) Tad Ahimelek odgovori kralju i reče: “A ko je među svim slugama tvojim vjeran kao David, i još zet kraljev, koji je zapovjednik straže tvoje i koji je poštovan u kući tvojoj? (15) Jesam li ja tek danas počeo pitati Boga za njega? Daleko bilo! Neka kralj nikakvu krivicu ne pripisuje slugi svome niti bilo kome od ukućana oca moga jer sluga tvoj baš ništa ne zna o svoj stvari toj.”

(16) Ali kralj reče: “Ti ćeš zacijelo umrijeti, Ahimeleče, ti i svi ukućani oca tvoga!”

(17) Onda kralj reče stražarima koji su ga pratili: “Istupite i smaknite svećenike Jahvine, jer je i njihova ruka uz Davida i jer su znali da je on u bijegu bio, a nisu mi to dojavili.”

Ali kraljeve sluge ne htjedoše dići ruku i spustiti ih na svećenike Jahvine. (18) Tad kralj reče Doegu: “Istupi ti pa udari po svećenicima!” I istupi Edomac Doeg pa udari po svećenicima i ubi toga dana osamdeset i pet ljudi koji nošahu lanenu tuniku. (19) I on udari oštricom mača po Nobu, gradu svećeničkom, i po muškarcima i po ženama, po djeci

i po dojenčadi; i udari oštricom mača i po volovima, magarcima i ovcama.

(20) Ali jedan sin Ahimeleka, sina Ahitubova, po imenu Abiatar, pobježe i umače za Davidom. (21) Abiatar kaza Davidu da je Šaul pobio svećenike Jahvine. (22) Tad David reče Abiataru: “Ja sam znao, onoga dana kad je Edomac Doeg bio tamo, da će on to sigurno kazati Šaulu. Ja sam krivac za smrt svake osobe u kući oca tvoga. (23) Ostani kod mene; ne boj se, jer onaj koji traži život moj traži i život tvoj; kod mene si siguran.”

David spašava Keilu

23 Onda rekoše Davidu: “Eno Filistinci ratuju protiv Keile i pustoše gumna.”

(2) Zato David upita Jahvu: “Hoću li poći i navaliti na one Filistince?”

A Jahve reče Davidu: “Idi i navalni na Filistince pa spasi Keilu.”

(3) Ali Davidu ljudi njegovi rekoše: “Gle, nas je strah ovdje u Judi. U kakvom ćemo tek biti strahu ako navalimo na filistinske redove u Keili?”

(4) Tad David još jednom upita Jahvu. A Jahve mu odgovori i reče: “Ustani i siđi u Keilu, jer ću ti ja Filistince u ruke predati.” (5) Zato David i ljudi njegovi otiđoše u Keilu i tukoše se s Filistincima; i on odvede stoku njihovu i udari po njima pokoljem velikim. Tako David izbavi žitelje Keile.

(6) I desi se, kad Abiatar, sin Ahimelekov, uteče k Davidu u Keilu, da on dolje dođe s tunikom u ruci.

(7) Kad rekoše Šaulu da je David došao u Keilu, Šaul reče: “Bog ga je meni u ruke predao jer je on sam sebe zatvorio ušavši u grad s kapijama i rešetkama.” (8) Tako Šaul pozva sav narod u rat da siđe u Keilu i opkoli Davida i ljude njegove. (9) Ali David je znao da mu Šaul sprema zlo; zato on reče svećeniku Abiataru: “Donesi ovamo tuniku.” (10) Onda David reče: “O Jahve, Bože Israilov, tvoj je sluga zacijelo čuo da Šaul gleda da dođe u Keilu i uništi grad zbog mene. (11) Hoće li me žitelji Keile njemu u ruke predati? Hoće li Šaul sići, kao što je čuo sluga tvoj? O Jahve, Bože Israilov, molim te, kaži sluzi svome.”

A Jahve reče: “Sići će.”

(12) Onda David upita: “Hoće li žitelji Keile mene i ljude moje Šaulu u ruke predati?”

A Jahve reče: “Predat će vas.”

(13) Onda se David i ljudi njegovi, njih oko šest stotina, podigoše i otiđoše iz Keile te hodahu ko-

jekuda. A kad Šaulu javiše da je David utekao iz Keile, on odusta od vojnog pohoda. (14) David se zadržao u skrovištima pustinjskim i ostade u brdima u pustinji Zif. Šaul ga je tražio svakoga dana, ali mu ga Bog u ruke ne predade.

David u Horešu

(15) Dok je bio u pustinji Zif u Horešu, David uvidje da Šaul bijaše došao da mu oduzme život. (16) Onda se podiže Šaulov sin Jonatan i ode k Davidu u Horeš i pomože mu da se vjerom u Boga osnaži. (17) On mu reče: "Ne boj se jer te ruka oca moga Šaula neće stići, i ti ćeš biti kralj Israilu, a ja ću biti do tebe; to i otac moj Šaul zna." (18) Tako njih dvojica sklopiše savez pred Jahvom; i David ostade u Horešu, a Jonatan ode kući svojoj.

(19) Dodoše potom Fifejci Šaulu u Gibeu i rekoše: "Zar se David ne sakriva kod nas u skrovištima u Horešu, na brdu Hakili, koje je južno od Ješimona?" (20) Zato, kralju, siđi kad ti duša zaželi, a naše je da ti ga u ruke predamo."

(21) Šaul reče: "Blagoslovio vas Jahve kad ste se nada mnom sažalili. (22) Idite sad i još se bolje raspitajte, istražite i izvidite mjesto njegovo na koje on često navraća, i ko ga je tamo vidio, jer meni su rekli da je on vrlo lukav. (23) Zato izvidite i otkrijte sva skrovišta u kojima se on skriva pa se vratite k meni s vijestima pouzdanim, i ja ću s vama poći; pa ako on bude u zemlji, ja ću ga pronaći među svim hiljadama Jehudinim."

(24) Onda se oni podigoše i otiđoše ispred Šaula u Zif. A David i ljudi njegovi bijahu u pustinji Maonu, u Arabi, južno od Ješimona. (25) Kad Šaul i ljudi njegovi iziđoše u potragu, i kad to rekoše Davidu, on siđe do stijene u pustinji Maon i ostade tamo. A kad Šaul ču za to, on krenu u potjeru za Davidom u pustinju Maon. (26) Šaul je išao jednom stranom planine, a David i ljudi njegovi drugom stranom; i David je žurio da umakne Šaulu, jer Šaul i ljudi njegovi počeoše opkoljavati Davida i ljude njegove da ih pohvataju. (27) Ali Šaulu dođe glasnik i reče: "Brzo dođi jer su u zemlju upali Filistinci!" (28) Tako se Šaul vrati iz potjere za Davidom i ode da se sukobi s Filistincima. Zato su to mjesto prozvali Sela-Hamahleket⁵¹. (29) David se odande uspe i ostade u engedskim skrovištima.

David Šaulu pošteduje život

24 A kad se Šaul vrati iz potjere za Filistincima, rekoše mu: "Eno Davida u engedskoj pustinji." (2) Onda Šaul uze tri hiljade probраниh ljudi iz sveg Israila i ode da traži Davida i ljude njegove kod Litica divokoza. (3) Šaul putem dođe do torova za ovce gdje bijaše jedna pećina i uđe da nuždu obavi. A u dubini pećine sjedio je David i ljudi njegovi. (4) I rekoše Davidu ljudi njegovi: "Evo dana za koji ti je Jahve rekao: Gle, ja ću tebi u ruke neprijatelja tvoga predati pa ti s njim postupi onako kako ti se dobrim učini." Onda David ustade i potajno odsiječe rub Šaulova plašta.

(5) Ali poslije Davida počeo peći savjest što je odsjekao rub Šaulova plašta. (6) Zato on reče ljudima svojim: "Ne dao mi Jahve da ja to učinim gospodaru svome, pomazaniku Jahvinom, da dignem ruku na nj, kad je on pomazanik Jahvin." (7) David ovim riječima oštro ukori svoje ljude i ne dopusti im da ustanu na Šaula. Onda Šaul ustade, iziđe iz pećine i ode svojim putem.

(8) Potom ustade David i iziđe iz pećine te zovnu Šaula i reče: "Gospodaru moj, kralju!" A kad Šaul pogleda iza sebe, David se pokloni licem do zemlje i ničice pade. (9) David reče Šaulu: "Zašto slušaš riječi ljudi koji govore: 'Eno, David gleda da ti naudi?' (10) Gle, danas su oči tvoje vidjele da te je Jahve meni u ruke u pećini predao, pa su neki rekli da te ubijem, ali sam te ja poštedio, rekavši: 'Neću dići ruku na gospodara svoga, jer je on pomazanik Jahvin.' (11) Vidi sad, oče moj! Pogledaj uistinu rub plašta svoga u ruci mojoj! Ja sam odsjekao rub plašta tvoga, ali te nisam ubio, pa znaj i vidi da nema zla ni grijeha u rukama mojim i da ja nisam zgriješio prema tebi, iako ti vrebaš u zasjedi život da mi oduzmeš. (12) Neka Jahve sudi između mene i tebe i neka me Jahve osveti na tebi, ali moja ruka neće protiv tebe biti. (13) Kako kaže poslovice stara: 'Opačina dolazi od opakoga'; ali ruka moja neće protiv tebe biti. (14) Na koga je izišao kralj Israilov? Koga ti goniš? Krepalo pseto, jednu buhu jedinu? (15) Neka Jahve bude sudac i neka presudi između mene i tebe; i neka on vidi i zastupa slučaj moj i neka me izbavi iz ruku tvojih." (16) Kad David izgovori ove riječi Šaulu, Šaul reče: "Je li to glas tvoj, Davide, sine moj?" Tad Šaul podiže glas svoj i zaplaka. (17) On reče Davidu: "Ti si pravedniji od mene jer si sa mnom lijepo postupao, a ja sam s tobom postupao ružno. (18) Ti si danas

⁵¹ Tj. Stijena bijega.

⁵² U hebrejskom tekstu ovdje počinje stavak 24:1.

dokazao da si mi činio dobro, da me je Jahve tebi u ruke predao, ali me ti nisi ubio. (19) Jer kad čovjek nađe neprijatelja svoga, hoće li ga pustiti da u miru ode? Jahve te zato dobrom nagradio za ono što si mi danas učinio. (20) Eto, ja znam da ćeš ti zacijelo kralj biti i da će se kraljevstvo Israilovo u ruci tvojoj održati. (21) Zato mi se sada zakuni Jahvom da nećeš zatirati potomke moje poslije mene i da nećeš izbrisati ime moje iz kuće oca moga.”

(22) David se zakle Šaulu. I Šaul ode kući svojoj, a David i njegovi ljudi popeše se u skrovište.

Smrt Samuelova

25 Onda umrije Samuel; i sav se Israil sabra te ga oplakivaše i pokopa ga u kući njegovoj u Rami.

Nabal i Abigajila

Podiže se David te siđe u pustinju Maon⁵³. (2) I bijaše neki čovjek u Maonu koji je imao poslove u Karmelu; i taj je čovjek bio vrlo bogat i imao je tri hiljade ovaca i hiljadu koza. I desi se, dok je on strigao ovce svoje u Karmelu – (3) tom čovjeku bilo je ime Nabal, a njegovoj je ženi bilo ime Abigajila; žena je bila pametna i lijepa, a čovjek se ponašao grubo i loše, i bio je Kalebovac – (4) da David u pustinji ču da Nabal striže ovce svoje. (5) Zato David posla deset momaka. “Idite gore u Karmel”, reče David momcima, “otidite Nabalu, pozdravite ga u moje ime (6) i ovako kažite: ‘Živ bio, mir tebi, mir kući tvojoj i mir svemu što imaš! (7) Čujem da strižeš ovce. A tvoji su pastiri s nama bili i mi ih ničim nismo uvrijedili niti im je šta nedostajalo u sve dane što su ih proveli u Karmelu. (8) Upitaj momke svoje, pa će ti oni reći. Neka zato momci moji steknu blagonaklost u očima tvojim, jer mi smo došli u dan svečani. Molim te podaj slugama svojim i sinu svome Davidu što ti se god pri ruci nađe.’”

(9) Kad dođoše, Davidovi momci progovoriše Nabalu sve ove riječi u ime Davidovo, a onda priče-kaše. (10) Ali Nabal odgovori slugama Davidovim i reče: “Ko je David? I ko je sin Jišajev? Danas ima mnogo sluga koji se odmeću od gospodara svoga. (11) Zar da ja uzmem hljeb svoj i vodu svoju i meso svoje koje sam zaklao strigačama svojim pa da to dam ljudima za koje ne znam odakle su?”

(12) Tako momci Davidovi pođoše istim putem natrag i vratiše se; i oni dođoše te mu rekoše sve ove riječi. (13) David reče ljudima svojim: “Neka svako od vas pripaše mač svoj.” Tako svaki čovjek pripasa mač svoj. I David pripasa mač svoj, i oko četiri stotine ljudi pope se za Davidom, dok dvije stotine ostade kod stvari.

(14) Ali jedan od Nabalovih momaka reče Nabalovoj ženi Abigajili: “Eno, David je poslao glasnike iz pustinje da blagoslovi našeg gospodara, a on ih je prezreo. (15) A ti su ljudi bili vrlo dobri prema nama i nisu nas ničim uvrijedili niti nam je išta nedostajalo dokle smo god s njima išli kad smo u poljima bili. (16) Oni su nam bili bedem i noću i danju, sve vrijeme dok smo s njima bili, ovce čuvajući. (17) Zato sad razmisli i gledaj šta ti je činiti, jer skovano je zlo protiv gospodara našeg i protiv svih ukućana njegovih; a on je takva ništarija da niko s njim progovoriti ne može.”

(18) Onda požuri Abigajila i uze dvije stotine hljebova i dva mijeha vina i pet pripremljenih ovaca i pet mjera⁵⁴ prženog žita i stotinu grozdova grožđica i dvije stotine kolača od smokve pa to natovari na magarce. (19) Ona reče momcima svojim: “Idite preda mnom; evo, ja idem za vama.” Ali ona ništa ne reče mužu svome Nabalu.

(20) Desi se, dok je ona jahala na magarcu svome i silazila skrovitom stranom planine, da su David i ljudi njegovi silazili prema njoj; tako se ona susrete s njima. (21) A David mišljaše: “Zacijelo sam uzalud čuvao sve što taj čovjek u pustinji ima, tako da ništa nije nestalo od svega što mu je pripadalo, a on mi zlim dobro uzvрати. (22) Bog zlo učinio Davidu⁵⁵, i još gore, ako mu od svega što ima do jutra ostavim ijedno što uza zid mokri.”

(23) Kad Abigajila ugleda Davida, požuri i sjaha s magarca te ničice pade pred Davidom i pokloni se do zemlje. (24) Ona mu pade pred noge i reče: “Neka samo na me padne krivica, gospodaru moj. I, molim te, dopusti da sluškinja tvoja progovori ušima tvojim i čuj riječi sluškinje svoje. (25) Neka se gospodar moj ne obazire na tog nedostojnog čovjeka Nabala⁵⁶, jer kakvo mu je ime, takav je i on: Nabal mu je ime, i ludost je s njim. Ali ja, sluškinja tvoja, ne vidjeh momke gospodara moga, što

⁵⁴ Oko 30 kg.

⁵⁵ Ovako je u grčkim rukopisima; u hebrejskom stoji: *neprijateljima Davidovim*.

⁵⁶ *Nabal* u hebrejskom znači *budala*.

⁵³ Tako je u grčkim rukopisima; u hebrejskom je: *Paran*.

si ih ti poslao. (26) Zato sad, gospodaru moj, tako mi Jahve živoga i tako mi života tvoga, kad te je Jahve spriječio da proljivaš krv i da se svetiš rukom svojom, neka neprijatelji tvoji i oni koji žele zlo gospodaru mome budu kao Nabal. (27) I neka se ovaj dar što ga je sluškinja tvoja donijela gospodaru svome dadne momcima koji prate gospodara moga. (28) Molim te oprosti grijeh sluškinji svojoj, jer će Jahve gospodaru mome sigurno napraviti trajnu kuću, zato što gospodar moj vodi bojeve Jahvine, i za sveg života tvoga neće se u tebi naći zlo. (29) Ako bi se neko podigao da te goni i da ti život oduzme, neka onda život gospodara moga bude zavezan u svežanj života kod Jahve, Boga tvoga, a živote neprijatelja tvojih on će zavrtlati kao iz pračke. (30) I kad Jahve učini gospodaru mome sve dobro koje mu je obećao i postavi ga vladarom nad Israilom, (31) neka ne žalosti i ne uznemiruje srce gospodara moga što je krv bez razloga prolio i što se gospodar moj osvetio. Kad Jahve učini dobro gospodaru mome, tad se sjeti sluškinje svoje.”

(32) Onda David reče Abigajili: “Blagoslovljen bio Jahve, Bog Israilov, koji te je danas meni ususret poslao. (33) I blagoslovljena bila razboritost tvoja i blagoslovljena bila ti, koja si me danas odvrtila od proljevanja krvi i toga da se osvetim rukom svojom. (34) A tako mi Jahve, Boga Israilova, koji me je spriječio da ti našao učinim, da mi nisi brzo ususret došla, Nabal do svitanja zacijelo ne bi ostalo ništa što uza zid mokri.” (35) Potom David primi iz njezine ruke ono što mu ona bješe donijela i reče joj: “Idi svojoj kući u miru. Evo, čuo sam riječi tvoje i udovoljio molbi tvojoj.”

(36) Onda Abigajila dođe Nabal, i gle, on se gošćaće u kući svojoj, kao što se kralj gosti. I Nabal bijaše veseo jer se bješe dobro napio; zato mu ona nikako ništa i ne reče sve do svitanja. (37) Ali ujutro, kad se Nabal otrijeznio, žena mu njegova sve ispriča, te zamrije srce u njemu i on se skameni. (38) Nakon desetak dana Jahve udari Nabala, te on umrije.

David se ženi Abigajilom

(39) Kad je David čuo da je Nabal umro, reče: “Blagoslovljen bio Jahve, koji je podupro slučaj moj protiv Nabala, jer je on prezrivo postupio prema meni, i koji je odvratio od zla slugu svoga. A Jahve je svalio Nabalovo zlo na glavu njegovu.”

Potom David poručí Abigajili da bi je uzeo za ženu. (40) Kad sluge Davidove dođoše Abigajili u Kar-

mel, progovoriše joj i rekoše: “David nas je poslao da te uzme sebi za ženu.”

(41) Ona ustade i pokloni se licem do zemlje pa reče: “Evo, sluškinja je tvoja djevojka koja će prati noge slugama gospodara svoga.” (42) Onda Abigajila brzo ustade i zajaha magarca, a pratilo ju je njezinih pet djevojaka; i pođe ona za glasnica Davidovim te se udade za nj.

(43) David se još oženi Ahinoamom iz Jizreela, pa mu obje njih bijahu žene. (44) A kćer svoju Mikalu, ženu Davidovu, Šaul bijaše dao Paltiju, sinu Laišovu, koji je bio iz Galima.

David još jednom pošteđuje život Šaulu

26 Onda Zifijci dođoše Šaulu u Gibeu i rekoše: “Zar se David ne krije na brdu Hakila, nasuprot Ješimonu?”

(2) Zato Šaul ustade i siđe u pustinju Zif, uzevši sa sobom tri hiljade odabranih Israilaca, da Davida u pustinji Zif potraži. (3) Šaul se utabori na brdu Hakila, koje je nasuprot Ješimona, pored puta; a David je boravio u pustinji. Kad vidje da je Šaul došao za njim u pustinju, (4) David posla uhode i saznade da Šaul doista dolazi. (5) David onda ustade i dođe do mjesta gdje se Šaul bješe utaborio. I ugleda David mjesto gdje su Šaul i Abner, sin Nerov, zapovjednik vojske, ležali; Šaul ležao je u krugu tabora, a oko njega se bijaše utaborila vojska.

(6) Onda David progovori Hetitu Ahimeleku i Abišaju, sinu Cerujinu, bratu Joabovu: “Ko će sići sa mnom u tabor k Šaulu?”

A Abišaj reče: “Ja ću sići s tobom.”

(7) Tako David i Abišaj dođoše noću k vojsci, i gle, Šaul je ležao i spavao u krugu tabora, a koplje mu bijaše zabodeno u zemlju kod glave; a Abner i vojnici ležali su oko njega. (8) Tad Abišaj reče Davidu: “Danas ti je Jahve predao u ruke neprijatelja tvoga, pa te zato molim da me pustiš da ga jednim udarcem koplja pribodem uza zemlju, dvaput ga neću udariti.”

(9) Ali David reče Abišaju: “Ne ubijaj ga, jer ko je kadar dići ruku na pomazanika Jahvina i nedužan ostati?” (10) David još reče: “Tako mi Jahve živoga, njega će zacijelo Jahve udariti, ili će mu doći dan kad će umrijeti, ili će otići dolje u boj pa će nestati. (11) Ne dao Jahve da ja dignem ruku na pomazanika Jahvina! A sad, molim te uzmi koplje što je kod glave njegove i vrč za vodu pa hajdemo.”

(12) Tako David uze koplje i vrč za vodu što bjehu

kod Šaulove glave te oni odoše; a to niko ne vidje niti znade niti se iko probudi, jer svi bijahu zaspali nakon što ih dubok san od Jahve bješe obuzeo.

(13) Onda David prijeđe na drugu stranu i stade na vrh gore u daljini, tako da je između njih bio velik prostor. (14) David zovnu vojsku i Abnera, sina Nerova, govoreći: "Zar se nećeš odazvati, Abnere?" Tad Abner uzvrat: "Ko si ti što dozivaš kralja?"

(15) A David odgovori Abneru: "Zar ti nisi čovjek? I ko je kao ti u Israilu? Zašto onda nisi čuvao kralja, gospodara svoga? Jer jedan je od ljudi došao da ubije kralja, gospodara tvoga. (16) Ono što si učinio nije dobro. Tako mi Jahve živoga, svi vi zaslužujete da umrete, jer niste čuvali gospodara svoga, pomazanika Jahvinog. Pogledaj sad gdje su kraljevo koplje i vrč za vođu što mu bijahu kod glave!"

(17) Tad Šaul pozna Davidov glas te reče: "Je li to tvoj glas, Davide, sine moj?"

A David odgovori: "To je moj glas, kralju, gospodaru moj", (18) i upita: "Zašto onda gospodar moj progoni slugu svoga? Ta šta sam učinio? Ili kakvo je zlo u ruci mojoj? (19) Neka zato sad gospodar moj poslušaj riječi sluge svoga. Ako te je Jahve podigao na mene, neka on žrtvu pomiriše, ali ako su to uradili sinovi ljudski, neka su prokleti pred Jahvom, jer me danas protjeraše da ne bih imao udjela u baštini Jahvinoj, govoreći: 'Idi, služi drugim bogovima.' (20) Zato ne dopusti da krv moja padne na zemlju daleko od prisustva Jahvina, jer kralj je Israilov izišao da traži buhu jednu, baš kao kad neko lovi jarebicu u planinama."

(21) Tad Šaul reče: "Zgriješio sam. Vрати se, Davide, sine moj, neću ti više štete činiti jer je život moj danas bio dragocjen u očima tvojim. Gle, ja sam ludovao i mnogo sam pogriješio."

(22) David odgovori: "Evo kraljeva koplja! Pa neka jedan od mladića dođe i neka ga uzme. (23) Jahve će uzvratiti svakome za pravednost njegovu i vjernost; ta Jahve te je danas meni u ruke predao, ali ja ne htjedoh dići ruku na pomazanika Jahvinog. (24) Eto, kako je život tvoj bio danas vrlo vrijedan u očima mojim, tako neka i život moj bude vrlo vrijedan u očima Jahvinim, i neka me on izbavi iz nevolja svih."

(25) Onda Šaul reče Davidu: "Blagoslovljen bio, sine moj Davide; ti ćeš mnogo postići i jamačno ćeš nadmoćan biti." Tako David ode svojim putem, a Šaul se vrati u mjesto svoje.

David bježi k Filistincima

27 Onda David u srcu svome reče: "Ja ću jednoga dana stradati od ruke Šaulove. Nema mi ništa bolje nego da pobjegnem u zemlju filistinску. Šaul će onda pasti u očaj, te me više neće tražiti po svojoj zemlji Israilovoj, i ja ću mu umaći iz ruke." (2) Tako David, on i šest stotina ljudi koji bijahu sa njim, ustadoše i prijeđoše k Akišu, sinu Maokovu, kralju gatskome. (3) I David, on i ljudi njegovi, živjeli su kod Akiša u Gat, svaki s ukucanimima svojim, a tako i David s dvjema ženama svojim Ahinoamom Jizreelkom i Abigajilom Karmelankom, udovicom Nabalovom. (4) I rekoše Šaulu da je David umakao u Gat, te ga on više nije tražio. (5) Onda David reče Akišu: "Ako sam stekao blagonaklonost u očima tvojim, neka mi dadnu mjesto u jednom od gradova zemaljskih da tamo živim, jer zašto bi sluga tvoj živio u kraljevskome gradu kod tebe?" (6) Tako mu toga dana Akiš dade Ciklag; zato Ciklag i dan-danas pripada kraljevima Jehudinim. (7) David je u filistinskoj zemlji živio godinu i četiri mjeseca.

(8) A David i ljudi njegovi išli su gore i pljačkali Gešurce, Girzizce i Amalečane, jer su to od Telama⁵⁷ bili stanovnici te zemlje, kad se dolazi u Šur pa sve do zemlje egipatske. (9) David je harao zemlju, ne ostavljajući u životu ni muškarca ni žene, i otimao je ovce, goveda, magarce, deve i haljine. Onda se vraćao i dolazio Akišu.

(10) Akiš bi upitao: "Gdje ste danas u pljački bili?" A David bi odgovarao: "U Negebu⁵⁸ Jehudinom i u Negebu jerahmeelskom i u Negebu kenijskom."

(11) David nije ostavljao u životu ni muškarca ni žene da ih dovede u Gat, jer govoraše: "Oni bi nas izdali govoreći: Tako je David radio." I takav mu je običaj bio za sve vrijeme dok je živio u zemlji filistinskoj. (12) Tako je Akiš vjerovao Davidu i govorio: "On je zacijelo ogadio sebe narodu svome Israilu; zato će mi on biti sluga zauvijek."

Šaul i zazivačica duhova

28 Desi se u danima tim da Filistinci sabraše naoružane tabore svoje da krenu u rat protiv Israila. I Akiš reče Davidu: "Sigurno znaj da ćeš ići sa mnom u tabor, ti i ljudi tvoji."

⁵⁷ Tako je u grčkim rukopisima, a u hebrejskom tekstu umjesto od Telama stoji od davnina.

⁵⁸ Tj. u južnome kraju; tako i dalje.

(2) David reče Akišu: "Dobro, vidjet ćeš šta učiniti može sluga tvoj?"

Nato Akiš reče: "Dobro, doživotno ću te postaviti za čuvara svog."

3) Samuel bijaše umro, te ga sav Israil oplakivaše, i pokopaše ga u Rami, gradu njegovu. A Šaul bijaše protjerao iz zemlje zazivače duhova i vračeve. (4) Tako se Filistinci sabraše te dođoše i utaboriše se u Šunemu, a Šaul sabra sav Israil te se oni utaboriše u Gilboi. (5) Kad ugleda filistinski tabor, Šaul se uplaši i srce mu silno zadrhta. (6) Kad Šaul upita Jahvu, Jahve mu se ne odazva ni u snovima ni Urimom ni preko proroka. (7) Onda Šaul reče slugama svojim: "Tražite mi ženu koja je zazivačica duhova, da joj odem pa da nju upitam."

A slugе mu njegove rekoše: "Gle, u En-Doru ima jedna žena koja duhove zaziva."

(8) Potom se Šaul pruruši obukavši druge haljine i ode, on i dva čovjeka s njim, te oni dođoše toj ženi u noći; i on reče: "Zazovi mi duhove, molim te, i dozovi mi onoga koga ti ja kažem."

(9) Ali žena mu odgovori: "Gle, ti znaš šta je Šaul učinio, kako je zazivače duhova i vračeve iz zemlje istrijebio. Zašto onda životu mome zamku postavljaš da izazoveš smrt moju?"

(10) Šaul joj se zakle Jahvom i reče: "Tako mi Jahve živoga, nikakva te kazna neće stići zbog ovoga."

(11) Tad žena upita: "Koga da ti dozovem?"

A on reče: "Dozovi mi Samuela."

(12) Kad žena ugleda Samuela, viknu iz sveg glasa; i progovori žena Šaulu i reče: "Zašto si me prevario? Ta ti si Šaul!"

(13) Kralj joj reče: "Ne boj se! Nego, šta vidiš?"

A žena odgovori Šaulu: "Vidim jednog boga kako se diže iz zemlje."

(14) On je upita: "Kako izgleda?"

A ona odgovori: "Starac se diže, i zaogrnut je plaštom." Tad Šaul znade da je to Samuel te ničice pade i pokloni se.

(15) Onda Samuel reče Šaulu: "Zašto si me uzemirio dozivajući me gore?"

A Šaul odgovori: "U velikoj sam nevolji, jer Filistinci vode rat protiv mene, a Bog me je napustio te mi se više ne odaziva ni preko proroka ni u snovima; zato sam te zovnu da mi dadeš na znanje šta da činim."

(16) Samuel reče: "Zašto onda pitaš mene kad te je Jahve napustio i protivnikom ti postao? (17) Jahve je učinio onako kako je preko mene rekao:

Jahve je istrgnuo kraljevstvo iz ruke tvoje i dao ga bližnjemu tvome – Davidu. (18) Zato što ti nisi poslušao glasa Jahvinog i nisi izvršio njegov gnjev žestoki na Amaleku, Jahve je tebi danas ovo učinio.

(19) Jahve će još, zajedno s tobom, Filistincima u ruke i Israil predati, pa ćete ti i sinovi tvoji sutra sa mnom biti. Uistinu će Jahve Israilovu vojsku Filistincima u ruke predati."

(20) Tad Šaul odmah na zemlju koliko je dug pade i silno se uplaši zbog riječi Samuelovih; još mu i snage nestade jer cijeli dan i cijelu noć ništa pojeo nije. (21) Kad ona žena dođe k Šaulu i vidje da je prestravljen, reče mu: "Eto, sluškinja tvoja poslušala je glas tvoj, i ja sam život svoj na kocku stavila te sam poslušala riječi koje si mi rekao. (22) Zato i ti, molim te, poslušaj glas sluškinje svoje i pusti me da preda te metnem komad hljeba da jedeš i snagom se opašeš kad pođeš putem svojim."

(23) Ali on to odbi i reče: "Neću da jedem!"

Ipak, slugе njegove koje bijahu s njim nagovoriše ga, zajedno s tom ženom, pa ih on poslušao. Tako on ustade sa zemlje i sjede na postelju. (24) Žena je kod kuće imala ugojeno tele, pa ga brzo zakla te uze brašna, umijesi ga i ispeče od njega beskvasni hljeb. (25) Ona ga iznese pred Šaula i slugе njegove, te su jeli. Potom oni ustadoše i odoše iste noći.

Filistinci ne vjeruju Davidu

29 Okupiše Filistinci sve vojske svoje u Afeku, a Israilci su taborovali kod izvora u Jizree-lu. (2) I gospodari filistinski stupali su naprijed sa stotinama i hiljadama. A David i ljudi njegovi išli su na začelju s Akišom. (3) Potom zapovjednici filistinski rekoše: "Šta će ovi Hebreji ovdje?"

A Akiš reče zapovjednicima filistinskim: "Ta ovo je David, sluga Šaula, kralja Israilovog, koji je sa mnom svih ovih dana i ovih godina, i ja na njemu ne nađoh nikakve krivice od dana kad je k meni pobjegao pa do dana današnjega."

(4) Ali filistinski se zapovjednici razljutiše na nj te mu rekoše: "Naredi tom čovjeku da ide natrag, da se vrati na mjesto svoje, koje si mu ti odredio, i ne puštaj ga da ide dolje s nama u boj, jer bi nam on u boju mogao protivnik postati. Ta čime bi taj mogao zaslužiti da ga primi gospodar njegov ako ne glavama ovih naših ljudi? (5) Zar to nije David o kome su, igrajući, pjevali:

'Šaul pobi hiljade svoje, a David desetine hiljada?'"

(6) Tad Akiš zovnu Davida te mu reče: “Tako mi Jahve živoga, ti si čestit, i bilo bi mi drago da ideš i vraćaš se sa mnom u vojsci, jer ja ne nađoh zla u tebi od onoga dana kad si došao k meni pa do dana današnjega. Ali nisi drag u očima gospodara.

(7) Zato se sad vrati i pođi u miru, da ne naljutiš gospodare filistinske.”

(8) David reče Akišu: “Ali šta sam učinio, i šta si ti zamjerio služi svome od onoga dana kad sam preda te došao pa do dana današnjega te ne mogu ići i boriti se protiv neprijatelja gospodara svoga kralja?”

(9) A Akiš odgovori Davidu: “Znam da si drag u očima mojim kao anđeo Božiji, ali zapovjednici filistinski vele: ‘On ne smije ići s nama u boj!’ (10) Zato porani ujutro sa slugama gospodara svoga što su došli s tobom, pa otiđite na mjesto koje sam vam naznačio. I ne gaji nikakve mržnje u svome srcu, jer si mi drag.⁵⁹ Pa čim ustanete ujutro i čim svane, idite.” (11) Tako porani David, on i ljudi njegovi, i krenu ujutro i vrati se u zemlju filistinsku. A Filistinci odoše gore u Jizreel.

Davidova pobjeda nad Amalećanima

30 Onda se desi, kad David i ljudi njegovi trećega dana stigoše u Ciklag, da Amalećani bijahu navalili na Negeb i Ciklag te bijahu opustošili Ciklag i spalili ga; (2) i bijahu zarobili žene i sve⁶⁰ koji bijahu u njemu, i malo i veliko, nikog ne ubivši, te ih odvedoše i otiđoše putem svojim.

(3) Kad David i ljudi njegovi stigoše u grad, gle, on bješe spaljen, a žene njihove i njihovi sinovi i kćeri njihove bijahu odvedeni u sužanjstvo. (4) Onda David i ljudi koji bijahu s njim pustiše glasove svoje i plakahu sve dok im za plać ne nestade snage. (5) I obje žene Davidove bijahu odvedene u sužanjstvo: Ahinoama Jizreelka i Abigajila, udovica Nabala Karmelanina. (6) David bijaše zapao u veliku nevolju jer je narod govorio da će ga kamenovati: sav je narod bio ogorčen, svako zbog sinova svojih i kćeri svojih. Ali David nađe snagu u Jahvi, Bogu svome.

(7) Onda David reče svećeniku Abiataru, sinu Ahimelekovu: “Molim te donesi mi tuniku.” Tako

Abiatar donese tuniku Davidu. (8) David upita Jahvu i reče: “Hoću li goniti one razbojнике? Hoću li ih stići?”

A on mu reče: “Goni ih, jer ćeš ih zacijelo stići i zacijelo ćeš zarobljenike spasiti.”

(9) Tako ode David, on i šest stotina ljudi koji bijahu s njim, pa dođoše do potoka Besor; tu ostadoše oni koji bijahu zaostali. (10) A David, on i četiri stotine ljudi, nastaviše s potjerom, dok dvije stotine ljudi koji bijahu odveć iscrpljeni da prijeđu potok Besor ostadoše.

(11) I oni nađoše u polju jednog Egipćanina pa ga odvedoše Davidu i dadoše mu hljeba, te je jeo, i donesoše mu vode da pije. (12) Dadoše mu komad smokova kolača i dva grozda groždica, te je jeo; tad mu se život povрати, jer ne bješe hljeba jeo niti vode pio tri dana i tri noći. (13) David ga upita: “Čiji si ti? I odakle si?”

A on odgovori: “Ja sam mladić Egipćanin, sluga jednog Amalećanina; gospodar me je moj ostavio kad sam se razbolio prije tri dana. (14) Napali smo Negeb keretski i onaj koji pripada Jehudi te Negeb Kalebov, i spalili smo Ciklag.”

(15) Tad ga upita David: “Hoćeš li me odvesti dolje tim razbojnicima?”

A on reče: “Zakuni mi se Bogom da me nećeš ubiti niti predati u ruke gospodaru mome, pa ću te odvesti dolje razbojnicima tim.”

(16) Kad ga je odveo dolje, gle, oni se bijahu razasuli po svoj zemlji, jedući i pijući i slaveći svoj veliki plijen što su ga bili oteli iz zemlje filistinske i iz zemlje Jehudine. (17) David ih je tukao od sumraka do večeri sutrašnjega dana⁶¹; i niko od njih ne umače, osim četiri stotine mladića koji zajahaše deve i pobjgoše. (18) Tako David povрати sve što Amalećani bijahu oteli; i spasi David dvije žene svoje. (19) I ništa im ne bješe nestalo, ni malo ni veliko, ni sinovi ni kćeri, ni plijen ni bilo šta drugo što bijahu oteli; David sve vrati. (20) Tako David uze sve ovce i goveda; tjerali su ih pred drugom stokom i govorili: “Ovo je plijen Davidov.”

Podjela plijena

(21) Kad David dođe k dvjema stotinama ljudi koji bijahu odveć iscrpljeni da bi slijedili Davida i koji bijahu ostali na potoku Besor, oni iziđoše ususret

⁵⁹ U hebrejskim rukopisima nema riječi: “pa otiđite na mjesto koje sam vam naznačio. I ne gaji nikakve mržnje u svome srcu, jer si mi drag.”

⁶⁰ Ovako stoji u grčkim rukopisima, a u hebrejskim samo: žene.

⁶¹ Ovo mjesto neki razumiju u smislu: *David ih je tukao od zore do večeri, potpuno ih uništivši.*

Davidu i ljudima koji su bili s njim; David pride tim ljudima i pozdravi ih. (22) Onda svi opaki i nedostojni ljudi među onima koji su išli s Davidom rekoše: "Zato što nisu išli s nama, mi im nećemo dati ništa od plijena koji smo povratili, nego samo svakom čovjeku ženu njegovu i djecu njegovu da ih vode i idu."

(23) Tad David reče: "Ne smijete tako činiti, braćo moja, s onim što nam je dao Jahve, koji nas je čuvao i u ruke nam predao razbojнике što bijahu izišli na nas. (24) I ko će vas poslušati u tome? Ta kakav je dio onome koji ide u boj, takav je dio i onome koji kod prtljaga ostaje; oni će jednako dobiti." (25) Tako to David učini zakonom i odredbom Israilu od toga dana pa do dana današnjega. (26) A kad David dođe u Ciklag, on posla dio plijena starješinama Jehudinim, prijateljima svojim, i reče: "Evo dara za vas od plijena neprijatelja Jahvinih." (27) [I posla dio] onima u Betelu i onima u Ramotu negepskome i onima u Jatiru (28) i onima u Aroeru i onima u Sifmotu i onima u Eštemoi (29) i onima u Rakalu i onima u gradovima jera-hmeelskim i onima u gradovima kenijskim (30) i onima u Hormi i onima u Bor-Ašanu i onima u Ataku, (31) i onima u Hebronu i svim mjestima u koja su David i ljudi njegovi običavali dolaziti.

Smrt Šaula i njegovih sinova

31 Potukoše se Filistinci s Israilom, te Israilci pobje-goše pred Filistincima i padahu pobijeni na gori Gilboi. (2) Filistinci stisnuše Šaula

i sinove njegove i ubiše Jonatana, Abinadaba i Malki-Šua, sinove Šaulove. (3) Boj se ražesti oko Šaula, te ga sustigoše strijelci i grdno ga raniše. (4) Tad Šaul reče štitonoši svome: "Izvuci mač svoj pa me njime probodi, inače će ovi neobrezani doći pa me probosti i narugati mi se." Ali njegov štitonoša ne htjede to učiniti, jer se bješe silno uplašio. Zato Šaul uze mač svoj i baci se na nj. (5) Kad štitonoša vidje da je Šaul mrtav, i on pade na mač svoj te umrije. (6) Tako toga dana umrije Šaul, zajedno sa svoja tri sina, štitonošom svojim i svim ljudima svojim.

(7) Kad Israilci koji bijahu s druge strane doline i oni koji bijahu s onu stranu Jordana vidješe da su Israilci pobjegli i da su Šaul i sinovi njegovi mrtvi, napustiše gradove svoje i pobje-goše; onda Filistinci dođoše i nastaniše se u njima.

(8) Desi se sutradan, kad Filistinci dođoše da opljačkaju pobijene, da nađoše Šaula i tri sina njegova koji bijahu pali na gori Gilboi. (9) Oni mu odsjekoše glavu i skidoše mu oružje te poslaše glasnike širom zemlje filistinske da donesu dobru vijest kućama kumira njihovih i narodu. (10) Njegovo oružje metnuše u hram Aštoretin, a tijelo mu prikovaše na zid Bet-Šana. (11) A kad žitelji Jabeš-Gileada čuše šta su Filistinci učinili Šaulu, (12) svi se hrabri ljudi podigoše i svu noć hodiše te sa zida Bet-Šana skinuše Šaulovo tijelo i tijela sinova njegovih pa dođoše u Jabeš i ondje ih spališe. (13) Onda uzeše njihove kosti te ih ukopaše pod tamariskom u Jabešu i postiše sedam dana.